

Saturs

IV *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUM

Eiropas Savienības Tiesa

2019/C 413/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī	1
---------------	--	---

V *Atzinumi*

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2019/C 413/02	Lieta C-616/17: Tiesas (virspalāta) 2019. gada 1. oktobra spriedums (Tribunal correctionnel de Foix (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret Mathieu Blaise u.c. (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Augu aizsardzības līdzekļu laišana tirgū – Regula (EK) Nr. 1107/2009 – Spēkā esamība – Piesardzības princips – Jēdziena “darbīgā viela” definīcija – Darbīgo vielu kumulācija – Novērtēšanas procedūras uzticamība – Sabiedrības piekļuve dokumentācijai – Ilgtermiņa toksiskuma testi – Pesticīdi – Glifosāts)	2
---------------	--	---

2019/C 413/03	Lieta C-621/17: Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Kúria (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Gyula Kiss/CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Direktīva 93/13/EEK – 3. panta 1. punkts – Līguma noteikumu negodīguma vērtējums – 4. panta 2. punkts – 5. pants – Pienākums līguma noteikumus formulēt vienkāršā, skaidri saprotamā valodā – Noteikumi segt izmaksas par nekonkretizētiem pakalpojumiem)	3
2019/C 413/04	Lieta C-673/17: Tiesas (virspalāta) 2019. gada 1. oktobra spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Planet49 GmbH (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 95/46/EK – Direktīva 2002/58/EK – Regula (ES) 2016/679 – Personu datu apstrāde un privātās dzīves aizsardzība elektronisko komunikāciju nozarē – Sīkdatnes – Datu subjekta piekrišanas jēdziens – Piekrišanas apliecinājums, izmantojot iepriekš ar ķeksīti atzīmētu izvēles rūtiņu)	4
2019/C 413/05	Lieta C-18/18: Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Eva Glawischnig-Piesczek/Facebook Ireland Limited (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Informācijas sabiedrība – Pakalpojumu sniegšanas brīvība – Direktīva 2000/31/EK – Starptautisku pakalpojumu sniedzēju atbildība – 14. panta 1. un 3. punkts – Mītnāšanas pakalpojumu sniedzējs – Iespēja lūgt pakalpojuma sniedzējam izbeigt pārkāpumu vai brīdināt par pārkāpumu – 18. panta 1. punkts – Rīkojuma apjoma personīgās, materiālās un teritoriālās robežas – 15. panta 1. punkts – Vispārēja pārraudzības pienākuma neesamība)	5
2019/C 413/06	Lieta C-42/18: Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Finanzamt Trier/Cardpoint GmbH, kas ir Moneybox Deutschland GmbH tiesību pārņēmēja (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Sestā direktīva 77/388/EEK – Atbrīvojumi no nodokļa – 13. panta B daļas d) punkta 3. apakšpunkts – Darījumi, kas skar maksājumus – Pakalpojumi, ko sabiedrība sniegusi bankai un kas saistīti ar bankomātu darbību)	6
2019/C 413/07	Lieta C-70/18: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Raad van State (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/A, B, P (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – EEK un Turcijas asociācijas līgums – Lēmums Nr. 2/76 – 7. pants – Lēmums Nr. 1/80 – 13. pants – Klauzulas par “atturēšanos no jebkādas darbības” – Jauns ierobežojums – Turcijas valstspiederīgo biometrisku datu iegūšana, reģistrācija un saglabāšana centrālajā kartotēkā – Primāri vispārējo interešu apsvērumi – Mērķis novērst un apkarot identitātes un dokumentu viltošanu – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pants – Tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību – Tiesības uz personas datu aizsardzību – Samērīgums)	6
2019/C 413/08	Lieta C-93/18: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 2. oktobra spriedums (Court of Appeal in Northern Ireland (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Ermira Bajratari/Secretary of State for the Home Department (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Savienības pilsonība – Direktīva 2004/38/EK – Trešās valsts valstspiederīgā, kas ir nepilngadīgu Savienības pilsoņu tiešs augšupējs radnieks, uzturēšanās tiesības – 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Nosacījums par pietiekamiem līdzekļiem – Līdzekļi, ko veido ienākumi no darba, kas ir veikts bez uzturēšanās un darba atļaujām)	7
2019/C 413/09	Apvienotās lietas C-152/18 P un C-153/18 P: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 2. oktobra spriedums – Crédit Mutuel Arkéa (C-152/18 P) Crédit Mutuel Arkéa (C-153/18 P)/Eiropas Centrālā banka, Eiropas Komisija (Apelācija – Ekonomikas un monetārā politika – LESD 127. panta 6. punkts – Regula (ES) Nr. 1024/2013 – 4. panta 1. punkta g) apakšpunkts – Kredītiestāžu grupu prudenciālā uzraudzība konsolidētā līmenī – Regula (ES) Nr. 468/2014 – 2. panta 21) punkta c) apakšpunkts – Regula (ES) Nr. 575/2013 – 10. pants – Prudenciālajai uzraudzībai pakļauta grupa – Iestādes, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei)	8

2019/C 413/10	Lieta C-197/18: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Verwaltungsgericht Wien (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – tiesvedība, ko aizsāka Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Direktīva 91/676/EEK – Ūdeņu aizsardzība pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti – Mērķis samazināt piesārņojumu – Ūdeņi, ko ietekmē piesārņojums – Maksimālais nitrātu līmenis 50 mg/l – Dalībvalstu pieņemtās rīcības programmas – Individū tiesības grozīt šādu programmu – Locus standi valstu tiesās)	9
2019/C 413/11	Lieta C-208/18: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Nejvyšší soud České republiky (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Jana Petruchová/FIBO Group Holdings Limited (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Regula (ES) Nr. 1215/2012 – 17. panta 1. punkts – Jurisdikcija patērētāju līgumu jomā – “Patērētāja” jēdziens – Fiziska persona, kas ar brokeru sabiedrības starpniecību veic darījumus starptautiskajā valūtas tirgū – Regula (EK) Nr. 593/2008 (Roma I) – Direktīva 2004/39/EK – Jēdziens “privātais klients”)	10
2019/C 413/12	Lieta C-260/18: Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Sąd Okręgowy w Warszawie (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak/Raiffeisen Bank International AG, kas Polijā veic darbību filiāles formā ar nosaukumu Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, iepriekš Raiffeisen Bank Polska SA (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 93/13/EEK – Patērētāju līgumi – Negodīgi noteikumi – Hipotekārais aizdevums, kas indeksēts ārvalsts valūtā – Noteikums par valūtas maiņas kursa noteikšanu – Noteikuma negodīgā rakstura konstatēšanas sekas – Tiesas iespēja kompensēt negodīgus noteikumus, izmantojot vispārīgus civiltiesību noteikumus – Patērētāja interešu vērtējums – Līguma pastāvēšana bez negodīgiem noteikumiem)	11
2019/C 413/13	Lieta C-267/18: Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Curtea de Apel București (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA/Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiski līgumi – Publiskā iepirkuma procedūra – Direktīva 2014/24/ES – 57. panta 4. punkts – Fakultatīvi izslēgšanas iemesli – Ekonomikas dalībnieka izslēgšana no dalības publiskā iepirkuma procedūrā – Agrāka līguma izbeigšana daļēja apakšlīguma dēļ – Būtisku vai pastāvīgu trūkumu jēdziens – Tvērums)	12
2019/C 413/14	Lieta C-272/18: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Verein für Konsumenteninformation/TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Tiesību akti, kas piemērojami līgumiskām saistībām – Sabiedrību tiesību izslēgšana no Romas konvencijas un Regulas (EK) Nr. 593/2008 (Roma I) piemērošanas jomas – Fiduciārais līgums, kurš noslēgts starp uzņēmēju un patērētāju un kura vienīgais priekšmets ir kapitāla daļu pārvaldība komandītsabiedrībās)	13
2019/C 413/15	Lieta C-274/18: Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Arbeits- und Sozialgericht Wien (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Mínoo Schuch-Ghannadan/Medizinische Universität Wien (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Pamatnolīgums par nepilna darba laika darbu – 4. klauzula – Nediskriminācijas princips – Nelabvēlīgāka attieksme pret nepilna darba laika darba ņēmējiem salīdzinājumā ar pilna darba laika darba ņēmējiem attiecībā uz to nodarbinātības nosacījumiem – Aizliegums – Valsts tiesību akti, kuros darba tiesisko attiecību maksimālais ilgums nepilna darba laika darba ņēmējiem ir paredzēts ilgāks nekā pilna darba laika darba ņēmējiem – Prorata temporis princips – Direktīva 2006/54/EK – Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un darba jautājumos – 2. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Jēdziens “netieša diskriminācija” dzimuma dēļ – 14. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Nodarbinātības un darba nosacījumi – 19. pants – Pierādīšanas pienākums)	14
2019/C 413/16	Lieta C-285/18: Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) tiesvedībā, ko ierosinājušas Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiski līgumi – Direktīva 2014/24/ES – 12. panta 1. punkts – Piemērošana laikā – Dalībvalstu rīcībā esošā brīvība izvēlēties pakalpojumu sniegšanas veidu – Ierobežojumi – Publiskie līgumi, kuri ir tā sauktās “in house” piešķiršanas priekšmets – Iekšējais darījums – Publiska līguma un iekšējā darījuma pārklāšanās)	15

2019/C 413/17	Lieta C-302/18: Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – X/Belgische Staat (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Imigrācijas politika – Trešo valstu pilsoņu statuss, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji – Direktīva 2003/109/EK – Nosacījumi pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai – 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Stabili, regulāri un pietiekami ienākumi).....	16
2019/C 413/18	Lieta C-329/18: Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Augstākā tiesa (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Valsts ieņēmumu dienests/SIA “Altic”(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – Pārtikas produktu iegāde – Priekšnodokļa atskaitīšana – Atskaitīšanas atteikums – Iespējami fiktīvs piegādātājs – Krāpšana PVN jomā – Prasības attiecībā uz pircēja zināšanām – Regula (EK) Nr. 178/2002 – Pārtikas izsekojamības un piegādātāja identificēšanas pienākumi – Regulas (EK) Nr. 852/2004 un (EK) Nr. 882/2004 – Pārtikas aprītē iesaistīto uzņēmēju reģistrācijas pienākumi – Ietekme uz tiesībām uz PVN atskaitīšanu).....	16
2019/C 413/19	Lieta C-378/18: Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Bundesverwaltungsgericht (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Landwirtschaftskammer Niedersachsen/Reinhard Westphal (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 – Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzība – 3. panta 1. punkts – Noilguma termiņš – Regulas (EEK) Nr. 3887/92 un (EK) Nr. 2419/2001 – Integritā administrācijas un kontroles sistēma konkrētām Kopienas atbalsta shēmām – Nepamatotu maksājumu atgūšana – Saudzīgāka noilguma noteikuma piemērošana)	17
2019/C 413/20	Lieta C-632/18: Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Conseil d'État (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL/Institut des Comptes nationaux (ICN) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Ekonomikas un monetārā politika – Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēma Eiropas Savienībā – Regula (ES) Nr. 549/2013 – Vispārējās valdības sektors – Piesaistoša finanšu iestāde – Jēdziens – Sabiedrība, kura māsasaimniecībām ar vidējiem ienākumiem un maznodrošinātām māsasaimniecībām pārvaldes iestādes kontrolē piedāvā hipotekāros kredītus)	18
2019/C 413/21	Atzinums 1/19: Lūgums sniegt atzinumu, ko iesniedzis Eiropas Parlaments saskaņā ar LESD 218. panta 11. punktu	19
2019/C 413/22	Lieta C-522/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 9. jūlijā iesniedza Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spānija) – DC/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.	19
2019/C 413/23	Lieta C-523/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 9. jūlijā iesniedza Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spānija) – ED/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.....	20
2019/C 413/24	Lieta C-527/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 9. jūlijā iesniedza Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spānija) – HG un IH/Bankia S.A.....	21
2019/C 413/25	Lieta C-582/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 30. jūlijā Holzer y Cia, SA de CV iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 23. maija spriedumu apvienotajās lietās T-3/18 un T-4/18 Holzer y Cia/EUIPO – Ancco	22
2019/C 413/26	Lieta C-591/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 1. augustā Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 11. jūnija spriedumu lietā T-138/18 De Esteban Alonso/Komisija.....	23
2019/C 413/27	Lieta C-613/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 14. augustā Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2019. gada 6. jūnija spriedumu lietā T-209/18 Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)	23

2019/C 413/28	Lieta C-614/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 14. augustā Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2019. gada 6. jūnija spriedumu lietā T-210/18 Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs	24
2019/C 413/29	Lieta C-618/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 16. augustā iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) – Ge.Fi.L.– Gestione Fiscalità Locale SpA/Regione Campania	24
2019/C 413/30	Lieta C-649/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 3. septembrī iesniedza Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgārija) – kriminālprocess pret IR.	25
2019/C 413/31	Lieta C-674/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 10. septembrī iesniedza Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lietuva) – UAB “Skonis ir kvapas”/Muitinēs departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	26
2019/C 413/32	Lieta C-684/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 17. septembrī iesniedza Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija) – mk advokaten GbR/MBK Rechtsanwälte GbR.	27
2019/C 413/33	Lieta C-704/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. septembrī – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste	27
2019/C 413/34	Lieta C-708/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 25. septembrī iesniedza Finanzgericht Düsseldorf (Vācija) – Von Aschenbach & Voss GmbH/Hauptzollamt Duisburg	28
2019/C 413/35	Lieta C-718/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 27. septembrī iesniedza Cour constitutionnelle (Beļģija) – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l’Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres	29
2019/C 413/36	Lieta C-724/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 1. oktobrī iesniedza Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgārija) – Kriminālprocess pret HP.	30
2019/C 413/37	lieta C-735/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 7. oktobrī iesniedza Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) – Euromin Holdings (Cyprus) Limited/Finanšu un kapitāla tirgus komisija	31
2019/C 413/38	lieta C-736/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 7. oktobrī iesniedza Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) – ZS “Plaukti”/Lauku atbalsta dienests	32
2019/C 413/39	Lieta C-737/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 7. oktobrī iesniedza Tribunal administratif de Montreuil (Francija) – Bank of China Limited/Ministre de l’Action et des Comptes publics	33
2019/C 413/40	Lieta C-739/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 7. oktobrī iesniedza Supreme Court (Īrija) – VK/An Bord Pleanála	34
2019/C 413/41	Lieta C-741/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 8. oktobrī iesniedza Cour d’appel de Paris (Francija) – Moldāvijas Republika/Sabiedrība Komstroy, sabiedrības Energoalians tiesību pārņēmēja	34
2019/C 413/42	Lieta C-745/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 10. oktobrī iesniedza Sofijski rayonen sad (Bulgārija) – PH, OI/“Eurobank Bulgaria” AD	35

2019/C 413/43	Lietā C-787/19: Prasība, kas celta 2019. gada 23. oktobrī – Eiropas Komisija/Austrijas Republika	36
2019/C 413/44	Lietā C-791/19: Prasība, kas celta 2019. gada 25. oktobrī – Eiropas Komisija/Polijas Republika	36
Vispārējā tiesa		
2019/C 413/45	Lietā T-586/14 RENV: Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Komisija (Dempings – Ķīnas izcelsmes solārā stikla imports – Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2016/1036 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkts) – Uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statuss – Jēdziens “uzņēmumu ražošanas izmaksu un finansiālā stāvokļa nozīmīgi izkropļojumi” – Nodokļu priekšrocības – Acīmredzama kļūda vērtējumā)	38
2019/C 413/46	Lietas T-755/15 un T-759/15: Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – Luksemburga un Fiat Chrysler Finance Europe/Komisija (Valsts atbalsts – Luksemburgas īstenots atbalsts – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un nelikumīgu un noteikts pienākums to atgūt – Iepriekšējs nodokļu nolēmums (tax rulings) – Priekšrocība – Pilnīgas konkurences princips – Selektivitāte – Prezumpcija – Konkurences ierobežojums – Atgūšana)	39
2019/C 413/47	Lietas T-760/15 un T-636/15: Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – Nīderlande u.c./Komisija (Valsts atbalsts – Nīderlandes īstenots atbalsts – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un nelikumīgu un noteikts pienākums to atgūt – Iepriekšējs nodokļu nolēmums (tax ruling) – Darījuma cena – Nodokļa bāzes aprēķināšana – Pilnīgas konkurences princips – Priekšrocība – Atsauces sistēma – Dalībvalstu nodokļu un procesuālā autonomija)	40
2019/C 413/48	Lietā T-105/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – HSBC Holdings u.c./Komisija (Konkurence – Aizliegtas vienošanās – Euro denominētu procentu likmju atvasināto instrumentu nozare – Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums – EURIBOR starpbanku pamatlikmju manipulācijas – Apmaiņa ar konfidencialu informāciju – Konkurences ierobežojums mērķa dēļ – Vienots un turpināts pārkāpums – Naudas sodi – Pamatsumma – Pārdošanas apjoma vērtība – Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punkts – Pienākums norādīt pamatojumu)	41
2019/C 413/49	Lietā T-217/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 20. septembra spriedums – FVE Holýšov I u.c./Komisija (Valsts atbalsts – Elektroenerģijas, ko ražo no atjaunojamiem energoresursiem, tirgus – Pasākumi, ar ko nosaka atpiršanas cenu elektroenerģijai, kas iegūta no atjaunojamiem energoresursiem, vai ar ko šīs elektroenerģijas ražotājiem piešķir prēmiju – Sākotnējo pasākumu grozīšana – Lēmums, ar kuru atbalsta shēma iepriekšējās izskatīšanas stadijā ir atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu – LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts – Atbalsta saņēmēji un saņēmēju akcionāri – Tiesiskā palāvība – Valsts resursi – Komisijas kompetence izvērtēt pasākumu saderīgumu ar citām Savienības tiesību normām, nevis tikai tām par valsts atbalstu)	42
2019/C 413/50	Lietā T-391/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – Rumānija/Komisija (Institucionālās tiesības – Eiropas pilsoņu iniciatīva – Nacionālo un lingvistisko minoritāšu aizsardzība – Kultūru un valodu daudzveidības pastiprināšana – Daļēja reģistrācija – Pilnvaru piešķiršanas princips – Acīmredzama Komisijas likumdošanas pilnvaru trūkuma neesamība – Pienākums norādīt pamatojumu – LES 5. panta 2. punkts – Regulas (ES) Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunkts – LESD 296. pants)	43
2019/C 413/51	Lietā T-466/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – Printeos u.c./Komisija (Konkurence – Aizliegtas vienošanās – Standarta/kataloga un speciālo apdrukāto aplokšņu tirgus – Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums – Daļēja atcelšana pienākuma norādīt pamatojumu neizpildes dēļ – Lēmums par grozījumiem – Izlīguma procedūra – Naudas sodi – Pamatsumma – Pielāgošana uzņēmuma kārtā – Ierobežojums 10 % apmērā no kopējā apgrozījuma – Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punkts – Princips non bis in idem – Tiesiskā drošība – Tiesiskā palāvība – Vienlīdzīga attieksme – Soda saskatīšana – Samērīgums – Taisnīgums – Neierobežota kompetence)	44

2019/C 413/52	Lieta T-780/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – US/ECB (Civildienests – ECB darbinieki – 2016. gada novērtējuma ziņojums – Algu un prēmiju ikgadējā pārskatīšana – Atteikums pārkvalificēt uz noteiktu laiku noslēgtu darba līguma par darba līgumu uz nenoteiktu laiku – Pienākums norādīt pamatojumu – Acīmredzama kļūda vērtējumā).....	44
2019/C 413/53	Lieta T-13/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – Crédit mutuel Arkéa/EUIPO – Confédération nationale du Crédit mutuel (“Crédit Mutuel”(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Crédit Mutuel”– Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Atšķirtspējas neesamība – Izmantošanas rezultātā iegūta atšķirtspēja – Pretprasība – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkti un 3. punkts – Regulas 2017/1001 59. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkts)	45
2019/C 413/54	Lieta T-39/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – VF/ECB (Civildienests – ECB darbinieki – Prasītāja novērtējuma ziņojums – Algu un prēmiju ikgadējā pārskatīšana – Atteikums pārkvalificēt uz noteiktu laiku noslēgtu darba līguma par darba līgumu uz nenoteiktu laiku – Pienākums norādīt pamatojumu – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Labas pārvaldības princips)	46
2019/C 413/55	Lieta T-68/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – Fränkischer Weinbauverband/EUIPO (Elipsoīda pudeles forma) (Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības trīsdimensiju preču zīmes reģistrācijas pieteikums – Izliektas elipsoīda pudeles, kas ir saplacināta no priekšpuses un aizmugurpuses, forma – Absolūts atteikuma pamats – Atšķirtspējas neesamība – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts).....	47
2019/C 413/56	Lieta T-219/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – Piaggio & C. SpA/EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (“Mobylettes”) (Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības atzīšanas process – Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kurā ir attēlots motorizēts velosipēds – Agrāks Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības pamats – Individuāls raksturs – Atšķirīgs kopējais iespaids – Informēts lietotājs – Regulas (EK) Nr. 6/2002 6. pants un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Regulas Nr. 6/2002 6. pantam atbilstīga interpretācija – Agrākās valsts neregistrētās trīsdimensiju preču zīmes izmantošanas neesamība reģistrētajā dizainparaugā – Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta e) apakšpunkts – Ar autortiesības reglamentējošiem dalībvalsts tiesību aktiem aizsargāta darba neatļautās izmantošanas neesamība reģistrētajā dizainparaugā – Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta f) apakšpunkts)	47
2019/C 413/57	Lieta T-255/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – US/ECB (Civildienests – ECB darbinieki – Uz noteiktu laiku noslēgts darba līgums – Atteikums pārkvalificēt uz noteiktu laiku noslēgtu darba līguma par darba līgumu uz nenoteiktu laiku – Pienākums norādīt pamatojumu – Acīmredzama kļūda vērtējumā)	48
2019/C 413/58	Lieta T-356/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – Volvo Trademark/EUIPO – Paalupaikka (“V V-WHEELS”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “V V-WHEELS” reģistrācijas pieteikums – Agrākas Eiropas Savienības, valsts un neregistrētas grafiskas preču zīmes “VOLVO”– Relatīvs atteikuma pamats – Apzīmējumu līdzība – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkts).....	49
2019/C 413/59	Lieta T-458/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 20. septembra spriedums – Multifit/EUIPO (“real nature”) (Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “real nature” reģistrācijas pieteikums – Absolūti atteikuma pamati – Aprakstošs raksturs – Atšķirtspējas neesamība – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts).....	49
2019/C 413/60	Lieta T-492/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – Zhadanov/EUIPO (“Scanner Pro”) (Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Scanner Pro” reģistrācijas pieteikums – Absolūts atteikuma pamats – Izmantošanas rezultātā iegūtas atšķirtspējas neesamība – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 3. punkts).....	50
2019/C 413/61	Lieta T-507/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – Francija/Komisija (ELGF un ELFLA – No finansējuma izslēgti izdevumi – Francijas izdevumi attālu un salu reģionu īpašo attīstības problēmu pārvarēšanas programmas (POSEI) ietvaros – Neprecīza uzskaitē par dažiem banānu sūtījumiem (2013. – 2016. finanšu gads) – Vienotas likmes finanšu korekcija)	51

2019/C 413/62	Lieta T-650/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 20. septembra spriedums – Reaktor Group/EUIPO (“REAKTOR”) (Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “REAKTOR” reģistrācijas pieteikums – Absolūti atteikuma pamati – Aprakstoša rakstura neesamība – Atšķirtspēja – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts – Tiesa un konkrēta saistība ar preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm un pakalpojumiem)	52
2019/C 413/63	Lieta T-553/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 20. septembra rīkojums – von Blumenthal u.c./EIB (Civildienests – EIB personāls – Atalgojums – Pamatalgu skalas ikgadējā korekcija – Aprēķina metode – Strīda priekšmeta zudums – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	52
2019/C 413/64	Lieta T-746/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra rīkojums – TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (“i.Beat jump”) (Eiropas Savienības preču zīme – Atcelšanas process – Pieteikuma par atcelšanu atsaukšana – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas – Vispārējās tiesas Reglamenta 137. pants – Novēršami tiesas izdevumi – Vispārējās tiesas Reglamenta 139. panta a) punkts)	53
2019/C 413/65	Apvienotās lietas T-748/17 un T-770/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra rīkojums – TrekStor un Beats Electronics/EUIPO – Beats Electronics un TrekStor (“iBeat”) (Eiropas Savienības preču zīme – Atcelšanas process – Pieteikuma par atcelšanu atsaukšana – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas – Vispārējās tiesas Reglamenta 137. pants – Novēršami tiesas izdevumi – Vispārējās tiesas Reglamenta 139. panta a) punkts)	54
2019/C 413/66	Lieta T-749/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra rīkojums – TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (“i.Beat jess”) (Eiropas Savienības preču zīme – Atcelšanas process – Pieteikuma par atcelšanu atsaukšana – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas – Vispārējās tiesas Reglamenta 137. pants – Novēršami tiesas izdevumi – Vispārējās tiesas Reglamenta 139. panta a) punkts)	55
2019/C 413/67	Lieta T-566/19 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 13. septembra rīkojums – Scandlines Danmark un Scandlines Deutschland/Komisija (Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu – Valsts atbalsts – Termina pagarinājums – Intereses neesamība)	56
2019/C 413/68	Lieta T-613/19: Prasība, kas celta 2019. gada 10. septembrī – ENIL Briseles birojs u.c./Komisija	56
2019/C 413/69	Lieta T-648/19: Prasība, kas celta 2019. gada 26. septembrī – Nike European Operations Netherlands un Converse Netherlands/Komisija	57
2019/C 413/70	Lieta T-663/19: Prasība, kas celta 2019. gada 30. septembrī – Hasbro/EUIPO – Kreativni Dogadaji (“MONOPOLY”)	58
2019/C 413/71	Lieta T-693/19: Prasība, kas celta 2019. gada 9. oktobrī – Kerry Luxembourg/EUIPO – Ornuva (“KERRYMAID”) ...	59
2019/C 413/72	Lieta T-696/19: Prasība, kas celta 2019. gada 14. oktobrī – Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (“Moins de migraine pour vivre mieux”)	60
2019/C 413/73	Lieta T-697/19: Prasība, kas celta 2019. gada 14. oktobrī – Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (“Weniger Migräne. Mehr vom Leben”)	61
2019/C 413/74	Lieta T-705/19: Prasība, kas celta 2019. gada 15. oktobrī – GV/Komisija	61
2019/C 413/75	Lieta T-707/19: Prasība, kas celta 2019. gada 16. oktobrī – FF&GB/EUIPO (“ONE-OFF”)	62

2019/C 413/76	Lieta T-709/19: Prasība, kas celta 2019. gada 21. oktobrī – GW/Revīzijas palāta	63
2019/C 413/77	Lieta T-720/19: Prasība, kas celta 2019. gada 18. oktobrī – Ashworth/Parlaments	64
2019/C 413/78	Lieta T-675/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 20. septembra rīkojums – Trifolio-M u.c./EFSA	66
2019/C 413/79	Lieta T-287/19: Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra rīkojums – BigBen Interactive/EUIPO – natcon7 (“nacon”)	66
2019/C 413/80	Lieta T-494/19: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 20. septembra rīkojums – CupoNation/EUIPO (“Cyber Monday”)	66

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

(2019/C 413/01)

Jaunākā publikācija

OV C 406, 2.12.2019.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 399, 25.11.2019.

OV C 383, 11.11.2019.

OV C 372, 4.11.2019.

OV C 363, 28.10.2019.

OV C 357, 21.10.2019.

OV C 348, 14.10.2019.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 1. oktobra spriedums (Tribunal correctionnel de Foix (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret Mathieu Blaise u.c.

(Lieta C-616/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Augu aizsardzības līdzekļu laišana tirgū – Regula (EK) Nr. 1107/2009 – Spēkā esamība – Piesardzības princips – Jēdziena “darbīgā viela” definīcija – Darbīgo vielu kumulācija – Novērtēšanas procedūras uzticamība – Sabiedrības piekļuve dokumentācijai – Ilgtermiņa toksiskuma testi – Pesticīdi – Glifosāts)

(2019/C 413/02)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal correctionnel de Foix

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

Mathieu Blaise, Sabrina Dauzet, Alain Feliu, Marie Foray, Sylvestre Ganter, Dominique Masset, Ambroise Monsarrat, Sandrine Muscat, Jean-Charles Sutra, Blanche Yon, Kevin Leo-Pol Fred Perrin, Germain Yves Dedieu, Olivier Godard, Kevin Pao Donovan Schachmer, Laura Dominique Chantal Escande, Nicolas Benoit Rey, Eric Malek Benromdan, Olivier Eric Labrunie, Simon Joseph Jeremie Boucard, Alexis Ganter, Pierre André Garcia

Piedaloties: Espace Émeraude

Rezolutīvā daļa

Prejudiciālo jautājumu izvērtējumā nav atklāts neviens apstāklis, kas ietekmētu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK, spēkā esamību.

⁽¹⁾ OV C 22, 22.1.2018.

Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Kúria (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Gyula Kiss/CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

(Lieta C-621/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Patērētāju aizsardzība – Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos – Direktīva 93/13/EEK – 3. panta 1. punkts – Līguma noteikumu negodīguma vērtējums – 4. panta 2. punkts – 5. pants – Pienākums līguma noteikumus formulēt vienkāršā, skaidri saprotamā valodā – Noteikumi segt izmaksas par nekonkretizētiem pakalpojumiem)

(2019/C 413/03)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Pamatlietas puses

Prasītāja: Gyula Kiss

Atbildētāji: CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 4. panta 2. punkts un 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka prasība, saskaņā ar kuru līguma noteikumam ir jābūt formulētam vienkāršā, skaidri saprotamā valodā, nenozīmē, ka pamatlietā aplūkotajos aizdevuma līgumā ar patērētāju ietvertajos līguma noteikumos, kuri nav tikuši atsevišķi apspriesti un kuros ir precīzi noteikts patērētājam sedzamās pārvaldības izmaksas un komisijas maksas par aizdevuma izsniegšanu apmērs, aprēķināšanas metode un to iekasēšanas termiņš, ir jāatspoguļo arī visi pakalpojumi, par kuru sniegšanu tiek iekasētas attiecīgās summas.
- 2) Direktīvas 93/13 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds līguma noteikums kā pamatlietā aplūkots, kas attiecas uz aizdevuma līguma pārvaldības izmaksām un kas neļauj nepārprotami identificēt konkrētus pakalpojumus, kuri tiek sniegti kā pretizpildījums, principā nerada tādu ievērojamu nelīdzsvarotību no līguma izrietošajās pušu tiesībās un pienākumos, kas ir pretēja godprātības prasībai un kaitē patērētājam.

⁽¹⁾ OV C 22, 22.1.2018.

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 1. oktobra spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Planet49 GmbH

(Lieta C-673/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 95/46/EK – Direktīva 2002/58/EK – Regula (ES) 2016/679 – Personas datu apstrāde un privātās dzīves aizsardzība elektronisko komunikāciju nozarē – Sīkdatnes – Datu subjekta piekrišanas jēdziens – Piekrišanas apliecinājums, izmantojot iepriekš ar ķeksīti atzīmētu izvēles rūtiņu)

(2019/C 413/04)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Atbildētāja: Planet49 GmbH

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/136/EK (2009. gada 25. novembris), 2. panta f) punkts un 5. panta 3. punkts, skatot tos kopsakarā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti 2. panta h) punktu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46 (Vispārīgā datu aizsardzības regula) 4. panta 11. punktu un 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka šajās tiesību normās minētā piekrišana nav pienācīgi dota tad, ja atļauja informācijas saglabāšanai tīmekļvietnes lietotāja galiekārtā vai piekļuvei tur jau uzglabātai informācijai ar sīkdatņu palīdzību tiek dota, izmantojot iepriekš ar ķeksīti atzīmētu izvēles rūtiņu, no kuras šim lietotājam, ja viņš nevēlas dot savu piekrišanu, ķeksītis ir jāizņem.
- 2) Direktīvas 2002/58, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvu 2009/136, 2. panta f) punkts un 5. panta 3. punkts, skatot tos kopsakarā ar Direktīvas 95/46 2. panta h) punktu, kā arī Regulas 2016/679 4. panta 11. punktu un 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu, nav jāinterpretē atšķirīgi atkarībā no tā, vai tīmekļvietnes lietotāja galiekārtā saglabātā vai no tās izgūtā informācija ir vai nav personas dati Direktīvas 95/46 un Regulas 2016/679 izpratnē.
- 3) Direktīvas 2002/58, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvu 2009/136, 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka informācijā, kura pakalpojumu sniedzējam ir jāsniedz tīmekļvietnes lietotājam, ir jāietver ziņas par sīkdatņu darbības ilgumu, kā arī par to, vai trešajām personām ir vai nav iespējams piekļūt šīm sīkdatnēm.

⁽¹⁾ OV C 112, 26.3.2018.

Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Eva Glawischnig-Piesczek/Facebook Ireland Limited

(Lieta C-18/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Informācijas sabiedrība – Pakalpojumu sniegšanas brīvība – Direktīva 2000/31/EK – Starpnieku pakalpojumu sniedzēju atbildība – 14. panta 1. un 3. punkts – Mitināšanas pakalpojumu sniedzējs – Iespēja lūgt pakalpojuma sniedzējam izbeigt pārkāpumu vai brīdināt par pārkāpumu – 18. panta 1. punkts – Rīkojuma apjoma personīgās, materiālās un teritoriālās robežas – 15. panta 1. punkts – Vispārēja pārraudzības pienākuma neesamība)

(2019/C 413/05)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Eva Glawischnig-Piesczek

Atbildētāja: Facebook Ireland Limited

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību), it īpaši tās 15. panta 1. punkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā neaizliedz dalībvalsts tiesai:

- izdot rīkojumu mitināšanas pakalpojuma sniedzējam dzēst informāciju, kuru viņš glabā un kuras saturs ir identisks tai informācijai, kas iepriekš ir atzīta par nelikumīgu, vai bloķēt pieeju tai neatkarīgi no tā, kas ir pieteikuma par šīs informācijas uzglabāšanu autors;
- izdot rīkojumu mitināšanas pakalpojuma sniedzējam dzēst informāciju, kuru viņš uzglabā un kuras saturs ir līdzvērtīgs tai informācijai, kas iepriekš ir atzīta par nelikumīgu, vai bloķēt pieeju tai, ja vien ar šādu rīkojumu skartās informācijas uzraudzība un izpēte attiecas tikai uz tādu informāciju, kas pauž vēstījumu ar būtībā tādu pašu saturu kā tas, kura nelikumīgums ir konstatēts, un kas ietver rīkojumā raksturotos elementus, un ja atšķirības šī satura formulējumā, salīdzinot ar to, kas raksturīgs iepriekš par nelikumīgu atzītajai informācijai, nav tādas, kas liek mitināšanas pakalpojuma sniedzējam veikt autonomu šī satura vērtējumu, un
- izdot rīkojumu mitināšanas pakalpojuma sniedzējam dzēst rīkojumā norādīto informāciju vai bloķēt pieeju tai pasaules mērogā saskaņā ar atbilstīgām starptautiskajām tiesībām.

⁽¹⁾ OV C 104, 19.3.2018.

Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Finanzamt Trier/Cardpoint GmbH, kas ir Moneybox Deutschland GmbH tiesību pārņēmēja

(Lieta C-42/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Sestā direktīva 77/388/EEK – Atbrīvojumi no nodokļa – 13. panta B daļas d) punkta 3. apakšpunkts – Darījumi, kas skar maksājumus – Pakalpojumi, ko sabiedrība sniegusi bankai un kas saistīti ar bankomātu darbību)

(2019/C 413/06)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Finanzamt Trier

Atbildētāja: Cardpoint GmbH, kas ir Moneybox Deutschland GmbH tiesību pārņēmēja

Rezolutīvā daļa

Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 13. panta B daļas d) punkta 3. apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pakalpojums, kas sniegts bankai, kura izmanto bankomātus, un ko veido šo bankomātu uzstādīšana un uzturēšana, apgādāšana, informātikas iekārtu uzstādīšana un programmatūras instalēšana, lai nolasītu bankas karšu datus, atļauj izņemt skaidru naudu nodošana izmantotās bankas kartes izdevējai bankai, prasītās skaidrās naudas izsniegšana un izņemšanas darījumu reģistrēšana, neietilpst minētajā tiesību normā norādītajā no pievienotās vērtības nodokļa atbrīvotajā darījumā, kas skar maksājumus.

⁽¹⁾ OV C 152, 30.4.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Raad van State (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/A, B, P

(Lieta C-70/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – EEK un Turcijas asociācijas līgums – Lēmums Nr. 2/76 – 7. pants – Lēmums Nr. 1/80 – 13. pants – Klausulas par “atturēšanos no jebkādas darbības” – Jauns ierobežojums – Turcijas valstspiederīgo biometrisku datu iegūšana, reģistrācija un saglabāšana centrālajā kartotēkā – Primāri vispārējo interešu apsvērumi – Mērķis novērst un apkarot identitātes un dokumentu viltošanu – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pants – Tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību – Tiesības uz personas datu aizsardzību – Samērīgums)

(2019/C 413/07)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītājs: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Atbildētāji: A, B, P

Rezolutīvā daļa

Lēmuma Nr. 1/80 (1980. gada 19. septembris) par asociācijas izveidi, kuru pieņēmusi Asociācijas padome, kas izveidota saskaņā ar Līgumu, ar kuru tiek izveidota asociācija starp Eiropas Ekonomikas kopienā un Turciju, kuru 1963. gada 12. septembrī Ankarā parakstīja Turcijas Republika, no vienas puses, un EEK dalībvalstis un Kopiena, no otras puses, un kurš Kopienas vārdā ir noslēgts un apstiprināts ar Padomes Lēmumu 64/732/EEK (1963. gada 23. decembris), 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkots, kurā pagaidu uzturēšanās atļauja trešo valstu valstspiederīgajiem, tostarp Turcijas valstspiederīgajiem, ir pakļauta nosacījumam, ka viņu biometriskie dati tiek iegūti, reģistrēti un uzglabāti centrālajā kartotēkā, ir “jauns ierobežojums” šīs tiesību normas nozīmē. Tomēr šāds ierobežojums ir pamatots ar mērķi novērst un apkarot identitātes un dokumentu viltošanu.

(¹) OV C 161, 7.5.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 2. oktobra spriedums (Court of Appeal in Northern Ireland (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Ermira Bajratarī/Secretary of State for the Home Department

(Lieta C-93/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Savienības pilsonība – Direktīva 2004/38/EK – Trešās valsts valstspiederīgā, kas ir nepilngadīgu Savienības pilsoņu tiešs augšupējs radnieks, uzturēšanās tiesības – 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Nosacījums par pietiekamiem līdzekļiem – Līdzekļi, ko veido ienākumi no darba, kas ir veikts bez uzturēšanās un darba atļaujām)

(2019/C 413/08)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal in Northern Ireland

Pamatlietas puses

Prasītāja: Ermira Bajratarī

Atbildētājs: Secretary of State for the Home Department

pedaloties: Aire Centre

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nepilngadīga Savienības pilsoņa rīcībā ir pietiekami līdzekļi, lai nekļūtu par pārmērīgu slogu uzņēmējas dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmai viņa uzturēšanās laikā, pat ja šos līdzekļus veido viņa tēva, trešās valsts valstspiederīgā, ienākumi no darba, ko viņš šajā dalībvalstī veicis nelikumīgi – bez uzturēšanās un darba atļaujām.

(¹) OV C 152, 30.4.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 2. oktobra spriedums – Crédit Mutuel Arkéa (C-152/18 P) Crédit Mutuel Arkéa (C-153/18 P)/Eiropas Centrālā banka, Eiropas Komisija

(Apvienotās lietas C-152/18 P un C-153/18 P) (¹)

(Apelācija – Ekonomikas un monetārā politika – LESD 127. panta 6. punkts – Regula (ES) Nr. 1024/2013 – 4. panta 1. punkta g) apakšpunkts – Kredītiestāžu grupu prudenciālā uzraudzība konsolidētā līmenī – Regula (ES) Nr. 468/2014 – 2. panta 21) punkta c) apakšpunkts – Regula (ES) Nr. 575/2013 – 10. pants – Prudenciālajai uzraudzībai pakļauta grupa – Iestādes, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei)

(2019/C 413/09)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

(Lieta C-152/18 P)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Crédit mutuel Arkéa (pārstāvis: H. Savoie, advokāts)

Pārējas lietas dalībnieces: Eiropas Centrālā banka (ECB) (pārstāvji: K. Lackhoff, R. Bax un C. Olivier, pārstāvji, kuriem palīdz P. Honoré, advokāts), Eiropas Komisija (V. Di Bucci, K.-P. Wojcik un A. Steiblytė)

Persona, kas iestājusies lietā pārējo lietas dalībnieku prasījumu atbalstam: Confédération nationale du Crédit mutuel (pārstāvji: M. Grégoire un C. De Jonghe, advokāti)

(Lieta C-153/18 P)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Crédit mutuel Arkéa (pārstāvis: H. Savoie, advokāts)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Centrālā banka (pārstāvji: K. Lackhoff, R. Bax un C. Olivier, pārstāvji, kuriem palīdz P. Honoré, advokāts), Eiropas Komisija (V. Di Bucci, K.-P. Wojcik un A. Steiblytė)

Persona, kas iestājusies lietā pārejo lietas dalībnieku prasījumu atbalstam: Confédération nationale du Crédit mutuel (pārstāvji: C. De Jonghe un M. Grégoire, advokāti)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzības noraidīt.
- 2) Crédit mutuel Arkéa atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 161, 7.5.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Verwaltungsgericht Wien (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – tiesvedība, ko aizsāka Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf

(Lieta C-197/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Direktīva 91/676/EEK – Ūdeņu aizsardzība pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti – Mērķis samazināt piesārņojumu – Ūdeņi, ko ietekmē piesārņojums – Maksimālais nitrātu līmenis 50 mg/l – Dalībvalstu pieņemtās rīcības programmas – Individū tiesības grozīt šādu programmu – Locus standi valstu tiesās)

(2019/C 413/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Wien

Pamatlietas puses

Prasītāji: Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf

Piedaloties: Bundesministerium für Nachhaltigkeit und Tourismus, iepriekš Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Rezolutīvā daļa

LESD 288. pants, kā arī Padomes Direktīvas 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti, 5. panta 4. un 5. punkts un I pielikuma A daļas 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi – ja lauksaimnieciskās izcelsmes slāpekļa savienojumi būtiski veicina attiecīgo gruntsūdeņu piesārņojumu, tādām fiziskām un juridiskām personām kā prasītājiem pamatlietā ir jāspēj prasīt kompetentajam valsts iestādēm grozīt esošo rīcības programmu vai pieņemt šīs direktīvas 5. panta 5. punktā paredzētos papildu vai pastiprinātus pasākumus tikmēr, kamēr nitrātu līmenis gruntsūdeņos šo pasākumu neesamības dēļ pārsniedz vai visticamāk pārsniegs 50 mg/l vienā vai vairākās mērījumu vietās minētas direktīvas 5. panta 6. punkta izpratnē.

(¹) OV C 268, 30.7.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Nejvyšší soud České republiky (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Jana Petruchová/FIBO Group Holdings Limited

(Lieta C-208/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Regula (ES) Nr. 1215/2012 – 17. panta 1. punkts – Jurisdikcija patērētāju līgumu jomā – “Patērētāja” jēdziens – Fiziska persona, kas ar brokeru sabiedrības starpniecību veic darījumus starptautiskajā valūtas tirgū – Regula (EK) Nr. 593/2008 (Roma I) – Direktīva 2004/39/EK – Jēdziens “privātais klients”)

(2019/C 413/11)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší soud České republiky

Pamatlietas puses

Prasītāja: Jana Petruchová

Atbildētāja: FIBO Group Holdings Limited

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 17. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka fiziska persona, kura saskaņā ar tādu līgumu kā finanšu līgums attiecībā uz cenu starpībām, kas noslēgts ar brokeru sabiedrību, veic darījumus FOREX starptautiskajā valūtas tirgū (Foreign Exchange) tirgū, izmantojot šo sabiedrību kā starpnieku, ir kvalificējama par “patērētāju” šīs tiesību normas izpratnē, ja šī līguma noslēgšana neietilpst šīs personas profesionālajā darbībā, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai. Šajā kvalifikācijā, pirmkārt, tādi faktori kā darījumu, kas veikti saskaņā ar tādiem līgumiem kā finanšu līgumi attiecībā uz cenu starpībām, vērtība, ar šādu līgumu noslēgšanu saistītā finansiālo zaudējumu riska nopietnība, minētās personas iespējamās zināšanas vai kompetence finanšu instrumentu jomā vai tās aktīva iesaistīšanās šādos darījumos paši par sevi principā nav atbilstoši un, otrkārt, fakts, ka uz finanšu instrumentiem neattiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I), 6. pants vai ka šī persona ir “privātais klients” Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK, 4. panta 1. punkta 12. apakšpunkta izpratnē, pats par sevi principā neko neietekmē.

⁽¹⁾ OV C 200, 11.6.2018.

Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Sąd Okręgowy w Warszawie (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak/Raiffeisen Bank International AG, kas Polijā veic darbību filiāles formā ar nosaukumu Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, iepriekš Raiffeisen Bank Polska SA

(Lieta C-260/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Direktīva 93/13/EEK – Patērētāju līgumi – Negodīgi noteikumi – Hipotekārais aizdevums, kas indeksēts ārvalsts valūtā – Noteikums par valūtas maiņas kursa noteikšanu – Noteikuma negodīgā rakstura konstatēšanas sekas – Tiesas iespēja kompensēt negodīgus noteikumus, izmantojot vispārīgus civiltiesību noteikumus – Patērētāja interešu vērtējums – Līguma pastāvēšana bez negodīgiem noteikumiem)

(2019/C 413/12)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītāji: Kamil Dziubak, Justyna Dziubak

Atbildētāja: Raiffeisen Bank International AG, kas Polijā veic darbību filiāles formā ar nosaukumu Raiffeisen Bank International AG Oddział w Polsce, iepriekš Raiffeisen Bank Polska SA

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tas, ka valsts tiesa, konstatējuma, ka daži aizdevuma līguma, kurš indeksēts ārvalsts valūtā un kurā ir paredzēta procentu likme, kas ir tieši saistīta ar attiecīgās valūtas starpbanku likmi, ir negodīgi, atbilstoši iekšējām tiesībām uzskata, ka šis līgums nevar pastāvēt bez šiem noteikumiem tādēļ, ka to izslēgšanas dēļ tiktu mainīta minētā līguma galvenā priekšmeta būtība.
- 2) Direktīvas 93/13 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, pirmkārt, ietekme uz patērētāja situāciju, ko radījusi līguma atzīšana par spēkā neesošu kopumā, tāda kā tā, par ko ir runa 2014. gada 30. aprīļa spriedumā Kásler un Káslerné Rábai (C-26/13, EU:C:2014:282), ir jāizvērtē, ņemot vērā apstākļus, kas pastāvējuši vai bijuši paredzami strīda rašanās brīdī, un ka, otrkārt, šā vērtējuma vajadzībām noteicoša ir šajā saistībā izteiktā patērētāja griba.
- 3) Direktīvas 93/13 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tas, ka līguma trūkumi, ko izraisījis tajā ietvertos negodīgos noteikumus atcelšana, tiek novērsti, pamatojoties tikai uz vispārējām valsts tiesību normām, kurās ir paredzēts, ka šajā tiesību aktā izteiktās sekas tiek papildinātas tostarp ar no taisnīguma principa vai paražām izrietošām sekām, kas nav ne dispozitīvas tiesību normas, ne tādas, kas ir piemērojamas, ja līgumslēdzējas puses par to vienojas.
- 4) Direktīvas 93/13 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā līgumā ietvertos negodīgos noteikumus saglabāšana, ja to atcelšanas rezultātā līgums tiktu atzīts par spēkā neesošu pilnībā un ja tiesa uzskata, ka tā rezultātā patērētājam rastos nelabvēlīgas sekas, ja pēdējais minētais nav piekritis šādai saglabāšanai.

⁽¹⁾ OV C 259, 23.7.2018.

Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Curtea de Apel București (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA/Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

(Lieta C-267/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiski līgumi – Publiskā iepirkuma procedūra – Direktīva 2014/24/ES – 57. panta 4. punkts – Fakultatīvi izslēgšanas iemesli – Ekonomikas dalībnieka izslēgšana no dalības publiskā iepirkuma procedūrā – Agrāka līguma izbeigšana daļēja apakšlīguma dēļ – Būtisku vai pastāvīgu trūkumu jēdziens – Tvērums)

(2019/C 413/13)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel București

Pamatlietas puses

Prasītāja: Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93 SA

Atbildētāja: Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere SA

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK 57. panta 4. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka apakšlīguma noslēgšana, kuru ekonomikas dalībnieks ir veicis par daļu būvdarbu agrāka publiskā līguma ietvaros, par kuru izlemts bez līgumslēdzēja iestādes atļaujas un kuras dēļ ir ticis izbeigts šis pēdējais minētais līgums, ir uzskatāma par būtisku vai pastāvīgu trūkumu saistībā ar kādas būtiskas prasības izpildi saskaņā ar minēto publisko līgumu minētā noteikuma izpratnē un līdz ar to attaisno šī ekonomikas dalībnieka izslēgšanu no dalības nākamajā publiskā iepirkuma procedūrā, ja nākamo publiskā iepirkuma procedūru organizējis līgumslēdzēja iestāde pēc tam, kad tā pati ir novērtējusi tā ekonomikas dalībnieka godīgumu un uzticamību, uz kuru attiecas agrākā publiskā līguma izbeigšana, uzskata, ka šāda apakšlīguma noslēgšana izraisa uzticības saiknes zaudēšanu ar attiecīgo ekonomikas dalībnieku. Tomēr, pirms tiek veikta šāda izslēgšana, līgumslēdzējai iestādei saskaņā ar šīs direktīvas 57. panta 6. punktu, lasot to kopā ar minētās direktīvas 102. apsvērumu, ir jāļauj šim ekonomikas dalībniekam darīt zināmus koriģējošos pasākumus, kurus tas ir veicis pēc agrākā publiskā līguma izbeigšanas.

⁽¹⁾ OV C 249, 16.7.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Verein für Konsumenteninformation/TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(Lieta C-272/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Tiesību akti, kas piemērojami līgumiskām saistībām – Sabiedrību tiesību izslēgšana no Romas konvencijas un Regulas (EK) Nr. 593/2008 (Roma I) piemērošanas jomas – Fiduciārais līgums, kurš noslēgts starp uzņēmēju un patērētāju un kura vienīgais priekšmets ir kapitāla daļu pārvaldība komandītsabiedrībās)

(2019/C 413/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Verein für Konsumenteninformation

Atbildētāja: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Rezolutīvā daļa

- 1) Konvencijas par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, kura atvērta parakstīšanai Romā 1980. gada 19. jūnijā, 1. panta 2. punkta e) apakšpunkts un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I), 1. panta 2. punkta f) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka no šīs konvencijas un šīs regulas piemērošanas jomas nav izslēgtas tādas līgumsaistības kā pamatlietā aplūkotas, kam pamatā ir fiduciārais līgums, kura priekšmets ir kapitāla daļu pārvaldība komandītsabiedrībā.
- 2) Konvencijas par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, 5. panta 4. punkta b) apakšpunkts un Regulas Nr. 593/2008 6. panta 4. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajās tiesību normās paredzētā izslēgšana neattiecas uz fiduciāro līgumu, saskaņā ar kuru patērētājam nodrošināmie pakalpojumi ir jāsniedz attālināti, viņa pastāvīgās dzīvesvietas valstī, no citas valsts teritorijas.
- 3) Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda fiduciārā līguma par kapitāla daļu pārvaldību komandītsabiedrībā kā pamatlietā aplūkotais, kas ir noslēgts starp uzņēmēju un patērētāju, noteikums, par kuru nav notikusi atsevišķa apspriešanās un saskaņā ar kuru piemērojami tiesību akti ir tās dalībvalsts tiesības, kurā atrodas komandītsabiedrības juridiskā adrese, ir negodīgs šīs tiesību normas izpratnē, ja tas maldina patērētāju, radot viņam iespaidu, ka līgumam ir piemērojami vienīgi šīs dalībvalsts tiesību akti, un neinformējot viņu par to, ka saskaņā ar Konvencijas par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, 5. panta 2. punktu un Regulas Nr. 593/2008 6. panta 2. punktu viņam ir tiesības uz aizsardzību, ko viņam nodrošina tās valsts imperatīvās normas, kuras tiesības būtu piemērojamas, ja nebūtu šī līguma noteikuma.

⁽¹⁾ OV C 221, 25.6.2018.

Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Arbeits- und Sozialgericht Wien (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Minoo Schuch-Ghannadan/Medizinische Universität Wien

(Lieta C-274/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Pamatnolīgums par nepilna darba laika darbu – 4. klauzula – Nediskriminācijas princips – Nelabvēlīgāka attieksme pret nepilna darba laika darbaņēmējiem salīdzinājumā ar pilna darba laika darbaņēmējiem attiecībā uz to nodarbinātības nosacījumiem – Aizliegums – Valsts tiesību akti, kuros darba tiesisko attiecību maksimālais ilgums nepilna darba laika darbaņēmējiem ir paredzēts ilgāks nekā pilna darba laika darbaņēmējiem – Prorata temporis princips – Direktīva 2006/54/EK – Vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un darba jautājumos – 2. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Jēdziens “netieša diskriminācija” dzimuma dēļ – 14. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Nodarbinātības un darba nosacījumi – 19. pants – Pierādīšanas pienākums)

(2019/C 413/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Arbeits- und Sozialgericht Wien

Pamatlietas puses

Prasītāja: Minoo Schuch-Ghannadan

Atbildētāja: Medizinische Universität Wien

Rezolutīvā daļa

- 1) 1997. gada 6. jūnijā noslēgtā Pamatnolīguma par nepilna darba laika darbu, kas iekļauts pielikumā Padomes Direktīvai 97/81/EK (1997. gada 15. decembris) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par nepilna darba laika darbu, 4. klauzulas 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, kurā tajā minēto uz noteiktu laiku nodarbināto darbaņēmēju darba tiesisko attiecību maksimālais ilgums nepilna darba laika darbaņēmēju gadījumā ir paredzēts ilgāks nekā salīdzināmu pilna darba laika darbaņēmēju gadījumā, ja vien šāda atšķirīga attieksme nav pamatota ar objektīviem iemesliem un nav samērīga ar šiem iemesliem, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai. Pamatnolīguma par nepilna darba laika darbu 4. klauzulas 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzētais prorata temporis princips nav piemērojams šādam tiesiskajam regulējumam.
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/54/EK (2006. gada 5. jūlijs) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos, 2. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, kurā tajā minētajiem uz noteiktu laiku nodarbinātiem darbaņēmējiem darba tiesisko attiecību maksimālais ilgums nepilna darba laika darbaņēmēju gadījumā ir paredzēts ilgāks nekā salīdzināmu pilna darba laika darbaņēmēju gadījumā, ja ir pierādīts, ka šis tiesiskais regulējums negatīvi ietekmē daudz lielāku daļu darbaņēmējas sievietes nekā darbaņēmējus vīriešus, un ja minētais tiesiskais regulējums nav objektīvi pamatots ar likumīgu mērķi vai ja līdzekļi šī mērķa sasniegšanai nav atbilstoši un vajadzīgi. Šīs direktīvas 19. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā nav pieprasīts, ka pusei, kas sevi uzskata par cietušu no šādas diskriminācijas, lai pierādītu prima facie diskrimināciju, ir jāiesniedz precīzi statistikas dati vai fakti par darbaņēmējiem, kurus skar attiecīgais valsts tiesiskais regulējums, ja šai pusei šādi statistikas dati vai fakti nav pieejami vai ir grūti pieejami.

⁽¹⁾ OV C 285, 13.8.2018.

Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) tiesvedībā, ko ierosinājušas Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

(Lieta C-285/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiski līgumi – Direktīva 2014/24/ES – 12. panta 1. punkts – Piemērošana laikā – Dalībvalstu rīcībā esošā brīvība izvēlēties pakalpojumu sniegšanas veidu – Ierobežojumi – Publiskie līgumi, kuri ir tā sauktās “in house” piešķiršanas priekšmets – Iekšējais darījums – Publiska līguma un iekšējā darījuma pārklāšanās)

(2019/C 413/16)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Pamatlietas puses

Prasītāji: Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

Piedaloties: UAB “Irgita”, UAB “Kauno švara”

Rezolutīvā daļa

- 1) Tāda situācija kā pamatlietā aplūkotā, kurā līgumslēdzēja iestāde ir piešķirusi publiska līguma slēgšanas tiesības juridiskai personai – pār kuru tā īsteno pār savām struktūrvienībām īstenotajai kontrolei līdzīgu kontroli – procedūrā, kas tika uzsākta brīdī, kad Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, vēl bija spēkā, bet šīs procedūras rezultātā līgums tika parakstīts pēc šīs direktīvas atcelšanas 2016. gada 18. aprīlī, ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK piemērošanas jomā, jo jautājumu, vai ir pienākums iepriekš izsludināt iepirkumu par publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, līgumslēdzēja iestāde bija galīgi izlēmusi pēc šā datuma.
- 2) Direktīvas 2014/24 12. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā dalībvalsts ir noteikusi, ka iekšējie darījumi var tikt noslēgti, it īpaši izpildoties nosacījumam, ka ar publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu nevar tikt nodrošināta sniegto pakalpojumu kvalitāte, pieejamība vai to nepārtrauktība, kamēr vien izvēle, kas tiek veikta stadijā pirms publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas, dot priekšroku kādam konkrētam pakalpojumu sniegšanas veidam atbilst vienlīdzīgas attieksmes, nediskriminācijas, savstarpējās atziņas, samērīguma un pārskatāmības principiem.
- 3) Direktīvas 2014/24 12. panta 1. punkts, aplūkojot to kopā ar pārskatāmības principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai novērstu jebkādu patvaļas risku, dalībvalstu izvirzītajiem priekšnosacījumiem iekšējo darījumu noslēgšanai ir jābūt noteiktiem ar konkrētām un skaidrām publiskos līgumus regulējošām pozitīvo tiesību normām, kas ir pietiekami pieejamas un kuru piemērošana ir pietiekami paredzama, un tas šajā gadījumā būs jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 4) Iekšējā darījuma, kas atbilst Direktīvas 2014/24 12. panta 1. punkta a)–c) apakšpunktā izvirzītajiem nosacījumiem, noslēgšana pati par sevi vien nenozīmē, ka ir ievērota atbilstība Savienības tiesībām.

⁽¹⁾ OV C 276, 6.8.2018.

Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – X/Belgische Staat

(Lieta C-302/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Imigrācijas politika – Trešo valstu pilsoņu statuss, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji – Direktīva 2003/109/EK – Nosacījumi pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai – 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts – Stabili, regulāri un pietiekami ienākumi)

(2019/C 413/17)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Pamatlietas puses

Prasītājs: X

Atbildētāja: *Belgische Staat*

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji, 5. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā minētais jēdziens “ienākumi” attiecas ne tikai uz pieteikuma par pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanu iesniedzēja “paša ienākumiem”, bet tas var aptvert arī ienākumus, kurus trešā persona ir nodevusi pieteikuma iesniedzējam, ja, ņemot vērā attiecīgā pieteikuma iesniedzēja individuālo situāciju, tie tiek uzskatīti par stabiliem, regulāriem un pietiekamiem.

⁽¹⁾ OV C 276, 6.8.2018.

Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Augstākā tiesa (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Valsts ieņēmumu dienests/SIA “Altic”

(Lieta C-329/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – Pārtikas produktu iegāde – Priekšnodokļa atskaitīšana – Atskaitīšanas atteikums – Iespējami fiktīvs piegādātājs – Krāpšana PVN jomā – Prasības attiecībā uz pircēja zināšanām – Regula (EK) Nr. 178/2002 – Pārtikas izsekojamības un piegādātāja identificēšanas pienākumi – Regulas (EK) Nr. 852/2004 un (EK) Nr. 882/2004 – Pārtikas aprītē iesaistīto uzņēmēju reģistrācijas pienākumi – Ietekme uz tiesībām uz PVN atskaitīšanu)

(2019/C 413/18)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa

Pamatlietas puses

Prasītājs: Valsts ieņēmumu dienests

Atbildētāja: SIA "Altic"

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2010/45/ES (2010. gada 13. jūlijs), 168. panta a) punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas nepieļauj to, ka nodokļu maksātājam, kas iesaistīts pārtikas apritē, tiek liegtas tiesības atskaitīt priekšnodokli samaksāto pievienotās vērtības nodokli (PVN), pamatojoties tikai uz to – pieņemot, ka tas ir pienācīgi konstatēts, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai –, ka minētais nodokļu maksātājs pārtikas izsekojamības nolūkā nav izpildījis ar savu piegādātāju identificēšanu saistītos pienākumus, kuri paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu, 18. panta 2. punktā. Šo pienākumu neizpilde tomēr varētu būt viena no norādēm, kas kopā konsekventi apliecina, ka nodokļu maksātājs zināja vai tam bija jāzina, ka tas piedalās ar krāpšanu PVN jomā saistītā darījumā, un tas ir jāvērtē iesniedzējtiesai.
- 2) Direktīvas 2006/112, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2010/45, 168. panta a) punkts ir interpretējams tādējādi, ka tam, ka nodokļu maksātājs, kas iesaistīts pārtikas apritē, nav pārliecinājies par savu piegādātāju reģistrāciju kompetentajās iestādēs saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 852/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par pārtikas produktu higiēnu 6. panta 2. punktu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem, 31. panta 1. punktu, nav nozīmes, novērtējot to, vai nodokļu maksātājs zināja vai tam bija jāzina, ka tas piedalās ar krāpšanu PVN jomā saistītā darījumā.

(¹) OV C 276, 6.8.2018.

Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Bundesverwaltungsgericht (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Landwirtschaftskammer Niedersachsen/Reinhard Westphal

(Lieta C-378/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 – Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzība – 3. panta 1. punkts – Noilguma termiņš – Regulas (EEK) Nr. 3887/92 un (EK) Nr. 2419/2001 – Integritāte administrācijas un kontroles sistēmā konkrētām Kopienas atbalsta shēmām – Nepamatotu maksājumu atgūšana – Saudzīgāka noilguma noteikuma piemērošana)

(2019/C 413/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Atbildētājs: Reinhard Westphal

Rezolutīvā daļa

Komisijas Regulas (EK) Nr. 2419/2001 (2001. gada 11. decembris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai konkrētām Kopienas atbalsta shēmām, kas izveidotas ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 3508/92, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 118/2004 (2004. gada 23. janvāris), 49. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā paredzētā noilguma termiņa sākumpunkts tiek noteikts atbilstoši Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 (1995. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību 3. panta 1. punktam un attiecībā uz nepārtrauktiem vai vairākkārtīgiem pārkāpumiem atbilst dienai, kad ir beidzies pārkāpums.

(¹) OV C 301, 27.8.2018.

Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 3. oktobra spriedums (Conseil d'État (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL/Institut des Comptes nationaux (ICN)

(Lieta C-632/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Ekonomikas un monetārā politika – Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēma Eiropas Savienībā – Regula (ES) Nr. 549/2013 – Vispārējās valdības sektors – Piesaistoša finanšu iestāde – Jēdziens – Sabiedrība, kura māsaimniecībām ar vidējiem ienākumiem un maznodrošinātām māsaimniecībām pārvaldes iestādes kontrolē piedāvā hipotekāros kredītus)

(2019/C 413/20)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājs: Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL

Atbildētāja: Institut des Comptes nationaux (ICN)

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 549/2013 (2013. gada 21. maijs) par Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Eiropas Savienībā A pielikuma normas ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai noteiktu, vai atsevišķa institucionāla vienība, kas atrodas pārvaldes iestādes kontrolē, ietilpst vispārējās valdības sektorā ar šo regulu izveidotās pārskatītās nacionālo kontu sistēmas izpratnē, ja tai ir piesaistošas finanšu iestādes iezīmes, ir jāpārbauda, vai tā savas darbības ietvaros ir pakļauta saimnieciskajam riskam.

- 2) Tāda institucionāla vienība kā pamatlietā, kuras neatkarības pakāpe attiecībā pret pārvaldes iestādi ir ierobežota ar valsts tiesisko regulējumu, atbilstoši kuram minētā institucionālā vienība pilnībā nepārvalda tās aktīvus un pasīvus, jo minētā pārvaldes iestāde, pirmkārt, kontrolē tās aktīvus un, otrkārt, uzņemas daļu riska saistībā ar tās pasīviem, var tikt kvalificēta par “piesaisīto finanšu iestādi” Regulas Nr. 549/2013 A pielikuma 2.21.–2.23. punkta izpratnē, ja vien šajā valsts tiesiskajā regulējumā paredzētos kontroles pasākumus valsts tiesa var interpretēt tādējādi, ka to rezultātā attiecīgā institucionālā vienība nevar rīkoties neatkarīgi no minētās pārvaldes iestādes, jo šī iestāde institucionālajai vienībai izvirza darbības nosacījumus un pēdējai minētajai nav iespējas tos pēc savas ierosmes būtiski grozīt.

(¹) OV C 4, 7.1.2019.

Lūgums sniegt atzinumu, ko iesniedzis Eiropas Parlaments saskaņā ar LESD 218. panta 11. punktu

(Atzinums 1/19)

(2019/C 413/21)

Tiesvedības valoda – visas ES oficiālās valodas

Lūguma iesniedzējs

Eiropas Parlaments (pārstāvji: *D. Warin, O. Hrstková Šolcová, A. Neergaard*)

Tiesai uzdotie jautājumi

- Vai LESD 82. panta 2. punkts un 84. pants ir piemērots juridiskais pamats Padomes aktam, ar ko Savienības vārdā noslēdz Stambulas konvenciju, vai arī minētajam aktam vajadzētu būt balstītam uz LESD 78. panta 2. punktu, 82. panta 2. punktu un 83. panta 1. punktu, un vai ir nepieciešams vai iespējams šīs juridiskā pamata izvēles rezultātā lēmumus par konvencijas parakstīšanu un noslēgšanu sadalīt?
- Vai tas, ka Savienība noslēdz Stambulas konvenciju saskaņā ar LESD 218. panta 6. punktu, ir saderīgi ar Līgumiem, ja nav visu dalībvalstu kopīgas vienošanās, ar ko tās sniedz savu piekrišanu tam, ka minētā konvencija tām ir saistoša.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 9. jūlijā iesniedza Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spānija) – DC/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Lieta C-522/19)

(2019/C 413/22)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Pamatlietas puses

Prasītāja: DC

Atbildētāja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar Padomes Direktīvu 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos un, konkrētāk, tās 6. panta 1. punktu un 7. panta 1. punktu, lai nodrošinātu patērētāju un lietotāju aizsardzību un Savienības judikatūras, ar kuru šī aizsardzība tiek īstenota, ievērošanu, Savienības tiesībām atbilst nepārprotama kritērija noteikšana *Tribunal Supremo* 2019. gada 23. janvāra spriedumos Nr. 44 līdz Nr. 49, saskaņā ar kuru ar patērētājiem noslēgtajos hipotekārā aizdevuma līgumos atsevišķi neapspriests noteikums, kurā ir noteikts, ka visi hipotekārā aizdevuma darījuma noslēgšanas izdevumi ir attiecināmi uz aizņēmēju, ir negodīgs, sadalot dažādos šajā negodīgajā un par spēkā neesošu pasludinātajā noteikumā ietilpstošos izdevumu veidus starp bankas iestādi aizdevēju un patērētāju aizņēmēju, lai ierobežotu nepamatoti samaksāto summu, kas samaksātas, piemērojot valsts tiesību aktus, atmaksāšanu?

Un vai saskaņā ar Padomes Direktīvu 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos un, konkrētāk, tās 6. panta 1. punktu un 7. panta 1. punktu, lai nodrošinātu patērētāju un lietotāju aizsardzību un Savienības judikatūras, ar kuru šī aizsardzība tiek īstenota, ievērošanu, Savienības tiesībām atbilst *Tribunal Supremo* īstenotā spēkā neesoša negodīga noteikuma integrējošā [robu aizpildīšanas] interpretācija, ja tā atceļšana un ar to saistītās sekas neietekmē aizdevuma līguma ar hipotekāro nodrošinājumu pastāvēšanu?

- 2) Vai saistībā ar *LEC [Ley de Enjuiciamiento Civil (Civilprocesa likums)]* 394. pantu, kas tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanas jomā nosaka kritēriju, ka tiesāšanās izdevumus sedz zaudētāja puse, ja var uzskatīt, ka tad, ja negodīgs noteikums par izdevumiem tiek atzīts par spēkā neesošu, bet šīs spēkā neesamības sekas ir ierobežotas ar iepriekšminēto izdevumu sadalījumu, tas ir uzskatāms par Eiropas Savienības tiesību efektivitātes principa un principa, ka negodīgi noteikumi nav saistoši, pārkāpumu gadījumā, kad ir uzskatāms, ka prasība ir apmierināta daļēji, un vai to varētu interpretēt tādējādi, ka tas rada apgrieztu atturošu iedarbību, tādējādi radot patērētāju un lietotāju likumisko interešu neaizsargātību?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 9. jūlijā iesniedza Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spānija) – ED/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Lieta C-523/19)

(2019/C 413/23)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Pamatlietas puses

Prasītāja: ED

Atbildētāja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar Padomes Direktīvu 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ⁽¹⁾ un, konkrētāk, tās 6. panta 1. punktu un 7. panta 1. punktu, lai nodrošinātu patērētāju un lietotāju aizsardzību un Savienības judikatūras, ar kuru šī aizsardzība tiek īstenota, ievērošanu, Savienības tiesībām atbilst nepārprotama kritērija noteikšana *Tribunal Supremo* 2019. gada 23. janvāra spriedumos Nr. 44 līdz Nr. 49, saskaņā ar kuru ar patērētājiem noslēgtajos hipotekārā aizdevuma līgumos atsevišķi neapspriests noteikums, kurā ir noteikts, ka visi hipotekārā aizdevuma darījuma noslēgšanas izdevumi ir attiecināmi uz aizņēmēju, ir negodīgs, sadalot dažādos šajā negodīgajā un par spēkā neesošu pasludinātajā noteikumā ietilpstošos izdevumu veidus starp bankas iestādi aizdevēju un patērētāju aizņēmēju, lai ierobežotu nepamatoti samaksāto summu, kas samaksātas, piemērojot valsts tiesību aktus, atmaksāšanu?

Un vai saskaņā ar Padomes Direktīvu 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos un, konkrētāk, tās 6. panta 1. punktu un 7. panta 1. punktu, lai nodrošinātu patērētāju un lietotāju aizsardzību un Savienības judikatūras, ar kuru šī aizsardzība tiek īstenota, ievērošanu, Savienības tiesībām atbilst *Tribunal Supremo* īstenotā spēkā neesoša negodīga noteikuma integrējošā [robu aizpildīšanas] interpretācija, ja tā atceļšana un ar to saistītās sekas neietekmē aizdevuma līguma ar hipotekāro nodrošinājumu pastāvēšanu?

- 2) Vai saistībā ar *LEC [Ley de Enjuiciamiento Civil (Civilprocesa likums)]* 394. pantu, kas tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanas jomā nosaka kritēriju, ka tiesāšanās izdevumus sedz zaudētāja puse, ja var uzskatīt, ka tad, ja negodīgs noteikums par izdevumiem tiek atzīts par spēkā neesošu, bet šīs spēkā neesamības sekas ir ierobežotas ar iepriekšminēto izdevumu sadalījumu, tas ir uzskatāms par Eiropas Savienības tiesību efektivitātes principa un principa, ka negodīgi noteikumi nav saistoši, pārkāpumu gadījumā, kad ir uzskatāms, ka prasība ir apmierināta daļēji, un vai to varētu interpretēt tādējādi, ka tas rada apgrieztu atturošu iedarbību, tādējādi radot patērētāju un lietotāju likumisko interešu neaizsargātību?

⁽¹⁾ OV 1993, L 95, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 9. jūlijā iesniedza Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Spānija) – HG un IH/Bankia S.A.

(Lieta C-527/19)

(2019/C 413/24)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta

Pamatlietas puses

Prasītāji: HG un IH

Atbildētāja: Bankia S.A.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar Padomes Direktīvu 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ⁽¹⁾ un, konkrētāk, tās 6. panta 1. punktu un 7. panta 1. punktu, lai nodrošinātu patērētāju un lietotāju aizsardzību un Savienības judikatūras, ar kuru šī aizsardzība tiek īstenota, ievērošanu, Savienības tiesībām atbilst nepārprotama kritērija noteikšana *Tribunal Supremo* 2019. gada 23. janvāra spriedumos Nr. 44 līdz Nr. 49, saskaņā ar kuru ar patērētājiem noslēgtajos hipotekārā aizdevuma līgumos atsevišķi neapspriests noteikums, kurā ir noteikts, ka visi hipotekārā aizdevuma darījuma noslēgšanas izdevumi ir attiecināmi uz aizņēmēju, ir negodīgs, sadalot dažādos šajā negodīgajā un par spēkā neesošu pasludinātajā noteikumā ietilpstošos izdevumu veidus starp bankas iestādi aizdevēju un patērētāju aizņēmēju, lai ierobežotu nepamatoti samaksāto summu, kas samaksātas, piemērojot valsts tiesību aktus, atmaksāšanu?

Un vai saskaņā ar Padomes Direktīvu 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos un, konkrētāk, tās 6. panta 1. punktu un 7. panta 1. punktu, lai nodrošinātu patērētāju un lietotāju aizsardzību un Savienības judikatūras, ar kuru šī aizsardzība tiek īstenota, ievērošanu, Savienības tiesībām atbilst *Tribunal Supremo* īstenotā spēkā neesoša negodīga noteikuma integrējošā [robu aizpildīšanas] interpretācija, ja tā atcelšana un ar to saistītās sekas neietekmē aizdevuma līguma ar hipotekāro nodrošinājumu pastāvēšanu?

- 2) Vai saistībā ar LEC [*Ley de Enjuiciamiento Civil* (Civilprocesa likums)] 394. pantu, kas tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanas jomā nosaka kritēriju, ka tiesāšanās izdevumus sedz zaudētāja puse, ja var uzskatīt, ka tad, ja negodīgs noteikums par izdevumiem tiek atzīts par spēkā neesošu, bet šīs spēkā neesamības sekas ir ierobežotas ar iepriekšminēto izdevumu sadalījumu, tas ir uzskatāms par Eiropas Savienības tiesību efektivitātes principa un principa, ka negodīgi noteikumi nav saistoši, pārkāpumu gadījumā, kad ir uzskatāms, ka prasība ir apmierināta daļēji, un vai to varētu interpretēt tādējādi, ka tas rada apgrieztu atturošu iedarbību, tādējādi radot patērētāju un lietotāju likumisko interešu neaizsargātību?

(¹) OV 1993, L 95, 29. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 30. jūlijā Holzer y Cia, SA de CV iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 23. maija spriedumu apvienotajās lietās T-3/18 un T-4/18 Holzer y Cia/EUIPO – Ancco

(Lieta C-582/19 P)

(2019/C 413/25)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Holzer y Cia, SA de CV (pārstāvis: N. A. Fernández Fernández-Pacheco, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, Ancco, Inc.

Ar 2019. gada 22. oktobra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujāmības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda Holzer y Cia, SA de CV pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 1. augustā Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 11. jūnija spriedumu lietā T-138/18 De Esteban Alonso/Komisija

(Lieta C-591/19 P)

(2019/C 413/26)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: B. Mongin un J. Baquero Cruz)

Otrs lietas dalībnieks: Fernando De Esteban Alonso

Prasījumi

- atcelt 2019. gada 11. jūnija spriedumu lietā T-138/18;
- noraidīt pirmajā instancē celto prasību;
- piespriest *F. De Esteban* atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pirmo apelācijas sūdzības pamatu, kas attiecas uz juridiskajā faktu kvalifikācijā pieļauto kļūdu no Komisijas Lēmuma 1999/396 4. panta skatpunkta, Komisija apgalvo, ka Vispārējai tiesai neesot bijis jāsecina, ka *F. De Esteban* būtu “jāpielīdzina” personām, kuru personvārds ir minēts dienesta rakstā, ko 2003. gada 19. martā *OLAF* bija nosūtījis Francijas iestādēm, vai vismaz būtu jāuzskata par personiski iesaistītu faktos, – jo attiecīgā persona neietilpst nevienā no šīm kategorijām.

Otrais apelācijas sūdzības pamats attiecas uz kļūdu juridiskajā interpretācijā attiecībā uz Regulas Nr. 1073/1999 9. panta 4. punktu, saskaņā ar kuru iestādēm saistībā ar *OLAF* sagatavoto ziņojumu vajadzētu “vei[kt] tādus pasākumus, īpaši disciplinārus pasākumus vai prasības ierosināšanu tiesā, kādus prasa šīs izmeklēšanas rezultāti [...]”. Komisija uzskata, ka šī tiesību norma nevar tikt interpretēta *a contrario* tādējādi, ka ar to būtu ierobežota Komisijas rīcība brīvība Savienības interešu aizsardzībā, un it īpaši tā, ka ar šo normu Komisijai būtu aizliegts iestāties lietā civilprasītājas statusā un iesniegt valsts iestādēm pieteikumu, ja tā to uzskata par lietderīgu, ņemot vērā tās rīcībā esošo informāciju, tostarp stadijā pirms iespējamā *OLAF* ziņojuma pieņemšanas.

Ar trešo apelācijas sūdzības pamatu, kas izvirzīts pakārtoti, Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa nedrīkstēja apmierināt prasību par zaudējumu atlīdzību, jo nepastāv cēloņsakarība. Vispārējā tiesa nepamatoti esot atkāpusies no savas judikatūras, saskaņā ar kuru nepastāv pietiekami tieša cēloņsakarība starp apstākli, ka *OLAF* nosūta informāciju valsts iestādēm, un apgalvoto kaitējumu.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 14. augustā Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2019. gada 6. jūnija spriedumu lietā T-209/18 Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

(Lieta C-613/19 P)

(2019/C 413/27)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (pārstāvis: C. Klawitter, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, Autec AG

Ar 2019. gada 24. oktobra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējai pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 14. augustā Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2019. gada 6. jūnija spriedumu lietā T-210/18 Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

(Lieta C-614/19 P)

(2019/C 413/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (pārstāvis: C. Klawitter, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, Autec AG

Ar 2019. gada 24. oktobra rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējai pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 16. augustā iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) – Ge.Fi.L.– Gestione Fiscalità Locale SpA/Regione Campania

(Lieta C-618/19)

(2019/C 413/29)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: Ge.Fi.L.– Gestione Fiscalità Locale SpA

Atbildētājs: Regione Campania

Prejudiciālais jautājums

Vai [Savienības] tiesībām un it īpaši pakalpojumu sniegšanas brīvības principam un maksimālas publisko iepirkumu atvērtības konkurencei principam pakalpojumu valsts iepirkumu jomā ir pretrunā tāda reģionālā tiesību akta norma, kāds ir 2014. gada 7. augusta *Legge della Regione Campania n. 16* 1. panta 121. punkts, saskaņā ar kuru transportlīdzekļu nodokļu pārvaldības pakalpojumu līguma slēgšanas tiesības *Regione Campania* ir atļauts piešķirt ACI tieši, neorganizējot iepirkuma procedūru?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 3. septembrī iesniedza Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgārija) – kriminālprocess pret IR

(Lieta C-649/19)

(2019/C 413/30)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Spetsializiran nakazatelen sad

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

IR

Prejudiciālie jautājumi

Vai apsūdzētās personas tiesības saskaņā ar Direktīvas 2012/13⁽¹⁾ 4. pantu (it īpaši tiesības saskaņā ar 4. panta 3. punktu), saskaņā ar 6. panta 2. punktu un saskaņā ar 7. panta 1. punktu ir spēkā arī attiecībā uz apsūdzētu personu, kas ir apcietināta, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas orderi?

Ja atbilde uz šo ir apstiprinoša: vai Pamatlēmuma 2002/584 8. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļautas izmaiņas Eiropas apcietināšanas ordera saturā attiecībā uz pielikumā norādīto veidlapu, it īpaši jauna teksta iekļaušana šajā veidlapā saistībā ar pieprasītās personas tiesībām izsniegšanas dalībvalsts tiesu iestādēs apstrīdēt valsts lēmumu par apcietinājuma piemērošanu un Eiropas apcietināšanas orderi?

Ja atbilde uz otro jautājumu ir noliedzīga: vai Pamatlēmuma 2002/584/TI 12. apsvērumam, 1. panta 3. punktam, Direktīvas 2012/13/ES 4. pantam, 6. panta 2. punktam un 7. panta 1. punktam un Hartas 6. un 47. pantam atbilst tas, ja Eiropas apcietināšanas orderis tiek izsniegts, stingri ievērojot veidlapu atbilstoši pielikumam (t.i., neinformējot pieprasīto personu par tās tiesībām izsniegšanas tiesu iestādē), un izsniegšanas tiesu iestāde pēc tam, kad tā uzzina par personas apcietināšanu, nekavējoties to informē par tai paredzētajām tiesībām un nosūta tai attiecīgos dokumentus?

Vai tad, ja nepastāv neviens cits tiesisks līdzeklis, lai nodrošinātu tādas personas tiesības, kas apcietināta, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas orderi, saskaņā ar Direktīvas 2012/13/ES 4. pantu, it īpaši tiesības saskaņā ar 4. panta 3. punktu, saskaņā ar 6. panta 2. punktu un saskaņā ar 7. panta 1. punktu, Pamatlēmums 2002/584 ir spēkā esošs?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā (OV 2012, L 142, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 10. septembrī iesniedza Lietuvas vyriausiasis administracinis teismas (Lietuva) – UAB “Skonis ir kvapas”/Muitinēs departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Lieta C-674/19)

(2019/C 413/31)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvas vyriausiasis administracinis teismas

Pamatlietas puses

Prasītājs: UAB “Skonis ir kvapas”

Atbildētājs: Muitinēs departamentā prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 2011/64/ES ⁽¹⁾ (2011. gada 21. jūnijs) par tabakas izstrādājumiem piemērotā akcīzes nodokļa struktūru un likmēm 2. panta 2. punkts, tā piemērošanas nolūkā ir jāinterpretē tādējādi, ka ūdenspīpu tabaka, kāda ir aplūkota izskatāmajā lietā (tas ir, kas sastāv no tabakas (līdz 24 %), cukura sīrupa, glicerīna, aromatizētājiem un konservanta) ir jāuzskata par tādu, kas “[...] daļēji sastāv no vielām, kas nav tabaka”?
- 2) Vai Direktīvas 2011/64/ES 5. panta 1. punkts, arī tādos gadījumos, kad tas ir jāskata kopā ar šīs direktīvas 2. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja tabaka, kas atrodas smēķēšanai paredzētajā maisījumā – šajā gadījumā ūdenspīpu tabakā (izskatāmajā lietā – apstrīdētajā produktā) – atbilst kritērijiem, kas uzskaitīti Direktīvas 2011/64/ES 5. panta 1. punktā, viss šis maisījums jāuzskata par smēķējamo tabaku neatkarīgi no citām tajā esošajām vielām?
- 3) Ja uz otro jautājumu tiek atbildēts noliedzoši, vai Direktīvas 2011/64/ES 2. panta 2. punkts un/vai 5. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka viss tāds apstrīdētais produkts, kāds ir aplūkots pamatlietā, kas izgatavots, sajaucot sasmalcinātu tabaku ar citām šķidrām un parasti smalkām vielām (cukura sīrupu, glicerīnu, aromatizētājiem un konservantu), šīs direktīvas piemērošanas nolūkā ir jāuzskata par smēķējamo tabaku?
- 4) Ja uz otro jautājumu tiek atbildēts noliedzoši un uz pirmo un trešo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši, vai Kombinētās nomenklatūras 2403. pozīcijas noteikumi, kuri izklāstīti Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 ⁽²⁾ par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (1987. gada 23. jūlijs) I pielikumā, kas ir daļēji grozīts ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 1006/2011 (2011. gada 27. septembris), Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 927/2012 (2012. gada 9. oktobris), Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1001/2013 (2013. gada 4. oktobris) un Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1101/2014 (2014. gada 16. oktobris), jāinterpretē tādējādi, ka ūdenspīpu tabakas sastāvdaļas tādas kā: 1) cukura sīrups, 2) aromatizētāji un/vai 3) glicerīns nav uzskatāmas par “tabakas aizstājējiem”?

⁽¹⁾ OV 2011, L 176, 24. lpp.

⁽²⁾ OV 1987, L 256, 1. lpp., īpašais izdevums latviešu valodā: 2. nodaļa, 2. sējums, 382. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 17. septembrī iesniedza Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija) – mk
advokaten GbR/MBK Rechtsanwältte GbR**

(Lieta C-684/19)

(2019/C 413/32)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: mk advokaten GbR

Atbildētāja: MBK Rechtsanwältte GbR

Prejudiciālais jautājums

Vai trešā persona, kas ir minēta tīmekļvietnē publicētā ierakstā, kurš ietver apzīmējumu, kas ir identisks preču zīmei, lieto šo preču zīmi Direktīvas 2008/95/EK ⁽¹⁾ 5. panta 1. punkta izpratnē, ja pašu ierakstu ir ievietojusi nevis šī trešā persona, bet gan tīmekļvietnes pārvaldītājs, kas to ir pārņēmis no tāda cita ieraksta, ko, pārkāpjot preču zīmi, ir ievietojusi trešā persona?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 2008, L 299, 25. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 20. septembrī – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-704/19)

(2019/C 413/33)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: B. Stromsky un P. Nēmečková)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasījumi

— atzīt, ka, noteiktajos termiņos neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai no atbalsta galvenā saņēmēja *Telecom Castilla-La Mancha S.A.* atgūtu valsts atbalstu, kas Komisijas Lēmuma (ES) 2016/1385 (2014. gada 1. oktobris) par valsts atbalstu SA.27408 (C 24/10) (ex NN 37/10, ex CP 19/09), ko Kastīlijas-Lamančas iestādes īstenojušas zemes ciparu televīzijas ieviešanai attālās un mazāk urbanizētās teritorijās Kastīlijā-Lamančā ⁽¹⁾ (publicēts 2016. gada 17. augusta ESOV L 222, 52. lpp.), 1. pantā atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu ar iekšējo tirgu, kā arī nepierādot, ka tā ir atcēlusi visus vēl neizmaksātos minētā atbalsta maksājumus, un noteiktajā termiņā neinformējot Komisiju par pasākumiem, kas veikti, lai izpildītu šā lēmuma prasības, Spānijas Karaliste nav izpildījusi LESD 288. panta ceturtajā daļā, kā arī minētā lēmuma 3. un 4. pantā paredzētos pienākumus; un

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Minēto lēmumu Spānijas Karaliste nav izpildījusi termiņos, kas noteikti tā 4. panta 2. un 3. punktā.

Spānijas Karaliste joprojām nav atguvusi visu atbalsta summu no šā atbalsta lielākā saņēmēja, proti, *Telecom Castilla-La Mancha, S.A.*. Spānijas Karaliste nav pierādījusi, ka lēmuma pieņemšanas rezultātā ir apturēti visi vēl neizmaksātie atbalsta maksājumi. Tas, ka nav nedz pilnībā atgūtas lēmumā minētās *Telecom CLM* piešķirtā atbalsta summas, nedz ticama pierādījuma tam, ka ir apturēti visi vēl neizmaksātie maksājumi, nozīmē, ka nav izpildīts lēmuma 3. pantā noteiktais Spānijas pienākums.

Turklāt Spānijas Karaliste nav noteiktajā termiņā Komisijai sniegusi prasīto informāciju par lēmuma izpildi, kā noteikts lēmuma 4. panta 3. un 4. punktā.

(¹) OV 2016, L 222, 52. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 25. septembrī iesniedza Finanzgericht Düsseldorf (Vācija) – Von Aschenbach & Voss GmbH/Hauptzollamt Duisburg

(Lieta C-708/19)

(2019/C 413/34)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: Von Aschenbach & Voss GmbH

Atbildētāja: Hauptzollamt Duisburg

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2017/271 (2017. gada 16. februāris), ar kuru paplašina galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Padomes Regulu (EK) Nr. 925/2009 noteikts konkrētas Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes alumīnija folijas importam, attiecinot to uz konkrētu nedaudz pārveidotu alumīnija foliju (¹) (Regula 2017/271) 1. panta 1. punkts nav spēkā, jo tas ir pretrunā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (Regula 2016/1036) (²), 13. panta 1. punktam, kur ar tiesību normu antidempinga maksājums, kas saskaņā ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2015/2384 (2015. gada 17. decembris), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes alumīnija foliju importam

un ar ko pēc termiņbeigu pārskatīšanas saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009 ⁽³⁾ 11. panta 2. punktu izbeidz procedūru attiecībā uz konkrētu Brazīlijas izcelsmes alumīnija foliju importu (Regula 2015/2384), tika ieviests attiecībā uz saimniecības alumīnija foliju, to paplašinot arī uz pārveidoto alumīnija foliju, un pārveidoto alumīnija foliju no antidempinga maksājuma atbrīvojot vienīgi tad, ja ir izpildīti Regulas 2017/271 1. panta 4. punkta nosacījumi?

2. Vai Regulas 2017/271 1. panta 1. punkts nav spēkā, jo Komisija, pieņemdamā Regulu 2017/271, ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo tās pieņēmums, ka 80 % no pārbaudītajiem izstrādājumiem esot nedaudz pārveidoti izstrādājumi, nav pietiekami pamatots?
3. Vai Regulas 2017/271 1. panta 1. punkts nav spēkā, jo Komisija, pieņemdamā Regulu 2017/271, ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, importētajām alumīnija folijām neveicot galapatēriņa pārbaudi ES?

⁽¹⁾ OV 2017, L 40, 51. lpp.

⁽²⁾ OV 2016, L 176, 21. lpp.

⁽³⁾ OV 2015, L 332, 63. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 27. septembrī iesniedza Cour constitutionnelle (Beļģija) – Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL/Conseil des ministres

(Lieta C-718/19)

(2019/C 413/35)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour constitutionnelle

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Ordre des barreaux francophones et germanophone, Association pour le droit des Étrangers ASBL, Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Étrangers ASBL, Ligue des Droits de l'Homme ASBL, Vluchtelingenwerk Vlaanderen ASBL*

Atbildētāja: Conseil des ministres

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Savienības tiesības un it īpaši Līguma par Eiropas Savienības darbību 20. un 21. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) "par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK ⁽¹⁾" ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, ar kuru Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem tiek piemērotas tādas tiesību normas, kas ir līdzīgas tām, ar kurām tiek transponētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) "par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi" 7. panta 3. punkta normas par trešo valstu valstspiederīgajiem, proti, normas, kas ļauj piespiest Savienības pilsoni vai viņa ģimenes locekli izpildīt preventīvus pasākumus, lai izvairītos no jebkādas bēgšanas iespējamības termiņā, kas viņam ir noteikts, lai atstātu teritoriju pēc tam, kad ir pieņemts lēmums par uzturēšanās izbeigšanu sabiedriskās kārtības dēļ, vai arī kamēr šis termiņš tiek pagarināts?

- 2) Vai Savienības tiesības un it īpaši Līguma par Eiropas Savienības darbību 20. un 21. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) "par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK", ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, ar kuru Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, kuri nav izpildījuši lēmumu par uzturēšanās izbeigšanu sabiedriskās kārtības vai valsts drošības dēļ, ir piemērojams tāds pats noteikums, kāds tiek piemērots trešo valstu valstspiederīgajiem tādā pašā situācijā attiecībā uz maksimālo termiņu apcietinājumam izraidīšanas nolūkā, proti, astoņiem mēnešiem?

(¹) OV 2004, L 158, 77. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 1. oktobrī iesniedza Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgārija) – Kriminālprocess pret HP

(Lieta C-724/19)

(2019/C 413/36)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Spetsializiran nakazatelen sad

Pamatlietas puse

HP

Prejudiciālais jautājums

Vai ar Direktīvas 2014/41 (¹) 2. panta c) punkta i) apakšpunktu, kā arī līdzvērtības principu ir saderīga valsts tiesību norma (*Zakon za Evropeyskata zapoved za razsledvane* [Likums par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu] 5. panta 1. punkta 1) apakšpunkts), atbilstoši kurai kriminālprocesa pirmstiesas stadijā kompetentā iestāde Eiropas izmeklēšanas rīkojuma izdošanai attiecībā uz telesakaru datplūsmas un atrašanās vietas datu nodošanu ir prokurors, turpretim līdzīgos valsts iekšējos gadījumos kompetentā iestāde šajā ziņā ir tiesa?

Vai izpildvalsts kompetentās iestādes (prokurors vai izmeklēšanas tiesnesis) atzīts Eiropas izmeklēšanas rīkojums aizstāj tiesas rīkojumu, kas ir nepieciešams saskaņā ar izdevējvalsts tiesību aktiem?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/41/ES (2014. gada 3. aprīlis) par Eiropas izmeklēšanas rīkojumu krimināllietās (OV 2014, L 130, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 7. oktobrī iesniedza Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) – Euromin Holdings (Cyprus) Limited/Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(lieta C-735/19)

(2019/C 413/37)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa (Senāts)

Pamatlietas puses

Prasītāja: Euromin Holdings (Cyprus) Limited

Atbildētāja: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvas 2004/25/EK par pārņemšanas piedāvājumiem ⁽¹⁾ 5. panta pareizai piemērošanai ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kas noteic, ka akcijas vērtību obligātās atpirkšanas piedāvājumam aprēķina, dalot mērķa sabiedrības tīros aktīvus (iekļaujot tajos nekontrolējošā jeb mazākumakcionāra līdzdalību) ar emitēto akciju skaitu?
2. Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noraidoša, proti, mērķa sabiedrības tīros aktīvos nav iekļaujama nekontrolējošā jeb mazākumakcionāra līdzdalība, tad, vai par skaidri noteiktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvas 2004/25/EK par pārņemšanas piedāvājumiem 5. panta 4. punkta otrās daļas izpratnē var atzīt tādu akcijas cenas noteikšanas metodi, kuras saturs izpratnei ir nepieciešams piemērot vienu no tiesību tālākveidošanas metodēm - teleoloģisko redukciju?
3. Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvas 2004/25/EK par pārņemšanas piedāvājumiem 5. panta 4. punktam, proti, atbilstīgās cenas noteikšanai, atbilst tāds regulējums, kas noteic, ka jāizvēlas augstākā cena no trim šādiem iespējamiem variantiem:
  - 3.1. cenu, par kādu piedāvātājs vai personas, kas rīkojas saskaņoti ar piedāvātāju, pēdējo 12 mēnešu laikā ir ieguvušas mērķa sabiedrības akcijas. Ja akcijas iegādātas par dažādām cenām, atpirkšanas cena ir augstākā akciju iegādes cena pēdējo 12 mēnešu laikā pirms radies likumā noteiktais pienākums izteikt atpirkšanas piedāvājumu;
  - 3.2. akcijas vidējo svērto cenu regulētajā tirgū vai daudzpusējā tirdzniecības sistēmā, kurā ar attiecīgo akciju ir bijis vislielākais apgrozījums pēdējo 12 mēnešu laikā. Akcijas vidējo svērto cenu aprēķina par pēdējiem 12 mēnešiem pirms radies likumā noteiktais pienākums izteikt atpirkšanas piedāvājumu;
  - 3.3. akcijas vērtību, ko aprēķina, dalot mērķa sabiedrības tīros aktīvus ar emitēto akciju skaitu. Tīros aktīvus aprēķina, no kopējiem aktīviem atskaitot mērķa sabiedrībai piederošās pašas akcijas un saistības. Ja mērķa sabiedrībai ir akcijas ar dažādu nominālvērtību, aprēķinot akcijas vērtību, tīros aktīvus sadala proporcionāli katras nominālvērtības akciju īpatnīgam pamatkapitālā?

4. Ja nacionālajās tiesībās, izmantojot rīcības brīvību, kas tai dota Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvas 2004/25/EK par pārņemšanas piedāvājumiem 5. panta 4. punkta otrajā daļā, noteiktā aprēķina metode dod augstāku cenu nekā 5. panta 4. punkta pirmajā daļā, vai direktīvas piemērošanas mērķim atbilstoši ir vienmēr izvēlēties augstāko?
5. Ja Eiropas Savienības tiesību nepareizas piemērošanas rezultātā privātpersonai radušies zaudējumi, vai nacionālajās tiesību normās var paredzēt šo zaudējumu kompensēšanas ierobežojumu, ja tas vienlīdz attiecas kā uz nacionālo tiesību nepareizas piemērošanas, tā Eiropas Savienības tiesību nepareizas piemērošanas rezultātā ciestiem zaudējumiem?
6. Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvas 2004/25/EK par pārņemšanas piedāvājumiem normas, kas piemērojamas šajā lietā, paredz tiesības privātpersonām, proti, vai izpildās attiecīgais valsts atbildības priekšnoteikums?

(¹) OV 2004, L 142, 12. lpp.; Īpašais izdevums latviešu valodā, 17. nod., 2. sēj., 20. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 7. oktobrī iesniedza Augstākā tiesa (Senāts) (Latvija) – ZS
“Plaukti”/Lauku atbalsta dienests**

(lieta C-736/19)

(2019/C 413/38)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa (Senāts)

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: ZS “Plaukti”

Otra puse kasācijas tiesvedībā: Lauku atbalsta dienests

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Komisijas 2011. gada 27. janvāra Regulas (ES) Nr. 65/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 attiecībā uz pārbaudes kārtību, kā arī savstarpējo atbilstību saistībā ar lauku attīstības atbalsta pasākumiem (¹), 16. panta 5. punkta trešā daļa ir piemērojama gadījumā, ja pieteicēja nav izpildījusi bioloģiskās daudzveidības uzturēšanas zālajos atbalstam pieteiktajā platībā pļaušanas nosacījumus (regulas Nr. 1698/2005 (²) 39. panta 3. punktā paredzēto obligāto standartu pārsniedzēju prasību), nekonstatējot izmaiņas kultūraugu grupā?
- 2) Vai par vienu pārkāpumu var piemērot vienlaicīgi Komisijas 2011. gada 27. janvāra Regulas (ES) Nr. 65/2011 16. panta 5. punkta trešajā daļā noteikto sankciju un regulas Nr. 65/2011 18. panta 1. punkta “a” apakšpunktā paredzēto sankciju?

- 3) Vai Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulas (EK) Nr. 73/2009 ⁽³⁾ 4. un 6. pants kopsakarā ar Padomes 2005. gada 20. septembra Regulas (EK) Nr. 1698/2005 39. panta 3. punktu pieļauj tādu nacionālo tiesību normu regulējumu, kas paredz, ka viena un tā pati prasība var būt gan obligātā prasība (standarts), gan tāda, kas pārsniedz obligātās prasības (nosacījums agrovides maksājuma izmaksai)?

⁽¹⁾ OV 2011, L 25, 8. lpp.

⁽²⁾ Padomes regula (EK) Nr. 1698/2005 (2005. gada 20. septembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV 2005, L 277, 1. lpp.)

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV 2009, L 30, 16. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 7. oktobrī iesniedza Tribunal administratif de Montreuil (Francija) – Bank of China Limited/Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Lieta C-737/19)

(2019/C 413/39)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal administratif de Montreuil

Pamatlietas puses

Prasītāja: Bank of China Limited

Atbildētājs: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai risinājumi, kas izriet no 2019. gada 24. janvāra sprieduma lietā *Morgan Stanley & Co International plc* pret *Ministre de l'Économie et des Finances* C-165/17, ir piemērojami gadījumā, kad filiāle kādā dalībvalstī, pirmām kārtām, veic darījumus, kas ir apliekami ar PVN, un, otrām kārtām, sniedz pakalpojumus tās saimnieciskās darbības pastāvīgajai vietai un filiālēm, kas veic uzņēmējdarbību trešajā valstī?
- 2) Ja dalībvalstī uzņēmējdarbību veicoša filiāle pieprasa atskaitīšanas tiesības, pamatojoties uz izdevumiem, kas tai radušies, lai sniegtu pakalpojumus tās saimnieciskās darbības pastāvīgajai vietai trešajā valstī, proti, finanšu un bankas pakalpojumu eksportam, vai nodokļu maksātājs var atskaitīt pievienotās vērtības nodokli, piemērojot [Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.)] 169. panta a) punktu vai piemērojot šī paša panta c) punktu?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša un ja filiāle var prasīt atskaitījumu saskaņā ar 169. panta a) punktu, ar kādiem nosacījumiem banku darījumi, ko veic trešā valstī uzņēmējdarbību veicoša saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta, var tikt uzskatīti par tādiem, kas dod tiesības uz atskaitīšanu, ja tie būtu veikti dalībvalstī, kurā ir radušies izdevumi, uz kuriem attiecas pievienotās vērtības nodoklis? Apstiprinošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā un gadījumā, ja filiāle var prasīt atskaitījumu atbilstoši 169. panta c) punktam, kādos apstākļos pakalpojumu saņēmējs var tikt uzskatīts par ārpus Eiropas Savienības uzņēmējdarbību veicošu, ja filiāle atrodas Eiropas Savienībā un veido vienu un to pašu juridisko vienību ar saimnieciskās darbības pastāvīgo vietu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 7. oktobrī iesniedza Supreme Court (Īrija) – VK/An Bord Pleanála**(Lieta C-739/19)**

(2019/C 413/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Pamatlietas puses

Prasītājs: VK

Atbildētājs: An Bord Pleanála

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai dalībvalstij ir liegts izmantot Direktīvas 77/249/EEK⁽¹⁾ (1977. gada 22. marts) ar grozījumiem 5. pantā paredzēto iespēju, kurā dalībvalstij ir atļauts noteikt advokātam, kurš nodarbojas ar klienta pārstāvību tiesvedībā, prasību “strādāt sadarbībā ar advokātu, kurš praktizē attiecīgajā tiesu iestādē” visos gadījumos, kad lietas dalībniekam, kuru viesadvokāts vēlas pārstāvēt šādā tiesvedībā, būtu tiesības pārstāvēt sevi pašam?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, – pamatojoties uz kādiem faktoriem valsts tiesai būtu jāvērtē, vai ir pieļaujams noteikt prasību “praktizēt sadarbībā ar”?
- 3) It īpaši, vai ierobežota pienākuma uzlikšana darboties “sadarbībā ar” iepriekš šajā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu aprakstītajā veidā būtu samērīga iejaukšanās advokātu brīvībā sniegt pakalpojumus, lai tā būtu pamatota, ņemot vērā iesaistītās vispārējās intereses, gan lai aizsargātu juridisko pakalpojumu adresātus, gan lai nodrošinātu pareizu tiesvedības norisi?
- 4) Ja atbilde uz trešo jautājumu ir apstiprinoša, – vai šī nostāja attiecas uz visiem gadījumiem, un, ja neattiecas, tad kādi apstākļi būtu jāņem vērā valsts tiesai, nosakot, vai šādu prasību var piemērot konkrētā gadījumā?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 77/249/EEK (1977. gada 22. marts) par pasākumiem, kas palīdz advokātiem sekmīgi īstenot brīvību sniegt pakalpojumus (OV 1977, L 78, 17. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 8. oktobrī iesniedza Cour d’appel de Paris (Francija) – Moldāvijas Republika/Sabiedrība Komstroy, sabiedrības Energoalians tiesību pārņēmēja**(Lieta C-741/19)**

(2019/C 413/41)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d’appel de Paris

Pamatlietas puses

Prasītāja: Moldāvijas Republika

Atbildētāja: Sabiedrība *Komstroy*, sabiedrības *Energoalians* tiesību pārņēmēja

Prejudiciālie jautājumi

- Vai Energētikas hartas nolīguma 1. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prasījums, kas izriet no elektroenerģijas pārdošanas līguma un kurā ieguldītājam nav paredzēts nekāds ieguldījums uzņēmējā valstī, var būt "ieguldījums" šī panta izpratnē?
- Vai Energētikas hartas nolīguma 26. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ieguldījums ir vienas līgumslēdzējpusē ieguldītāja veikta prasījuma pirkšana, ko ir veicis saimnieciskās darbības subjekts, kas nav no līgumslēdzējām valstīm?
- Vai Energētikas hartas nolīguma 26. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prasījums, kas pieder kādam ieguldītājam un kas ir radies no uzņēmējas valsts pierobežā piegādātas elektroenerģijas pārdošanas līguma, var būt ieguldījums, kas veikts citas līgumslēdzējpusē teritorijā, kaut arī ieguldītājs tur neveic nekādu saimniecisko darbību?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 10. oktobrī iesniedza Sofiyski rayonon sad (Bulgārija) – PH, OI/"Eurobank Bulgaria" AD

(Lieta C-745/19)

(2019/C 413/42)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofiyski rayonon sad

Pamatlietas puses

Prasītāji: PH, OI

Atbildētāja: "Eurobank Bulgaria" AD

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai valsts tiesa, gadījumā, ja tiek konstatēts, ka noteikums par vienus procentu likmes maiņu aizdevuma līgumā, kas noslēgts starp uzņēmēju un patērētāju, ir negodīgs, drīkst uzskatīt, ka saskaņā ar līgumu maksājami procenti (neskatoties uz sākotnējā līgumā esošo pretējo vienošanos) ir noteikti aizdevuma izmaksas brīdī paredzētajā apmērā?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga: vai, ja pastāv negodīgs noteikums, kurā līgumiskā mainīgā procentu likme nav noteikta saskaņā ar likumīgu metodi, valsts tiesa vispār drīkst lemt par procentiem?
- 3) Kā atbildi uz abiem iepriekšējiem jautājumiem ietekmē apstākļi, ka patērētājs esošās aizdevuma atmaksas laikā ir piekritis tādas metodes, ar ko nosaka procentu likmi, piemērošanai, kas neietver negodīgus noteikumus?

Prasība, kas celta 2019. gada 23. oktobrī – Eiropas Komisija/Austrijas Republika**(Lieta C-787/19)**

(2019/C 413/43)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Jokubauskaitė un M. Wasmeier)

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- Austrijas Republika neesot izpildījusi savus pienākumus, kas izriet no Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28 novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽¹⁾ 73. un 306.–310. panta, jo tā uz ceļojumu pakalpojumiem, kuri tiek sniegti nodokļa maksātājiem, kuri tos izmanto sava uzņēmuma vajadzībām, nav attiecinājusi ceļojumu aģentūrām piemērojamo pievienotās vērtības nodokļa regulējumu un pieļauj, ka ceļojumu aģentūras, ciktāl uz tām attiecas minētais speciālais regulējums, attiecībā uz pakalpojumu grupām vai attiecīgi visiem konkrētā taksācijas periodā sniegtiem pakalpojumiem izmanto vienotu summu, kurai uzliek pievienotās vērtības nodokli.
- Piespriet Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apgalvo, ka Austrijā ieviestais regulējums par pievienotās vērtības nodokļa aprēķināšanu attiecībā uz ceļojumu pakalpojumiem neesot saderīgs ar Direktīvu 2006/112. Šīs direktīvas 306.–310. pants ietverot speciālu regulējumu, saskaņā ar kuru pakalpojumi, kurus ceļojumu aģentūra sniedz kādam klientam, ir uzskatāmi par vienu vienotu pakalpojumu. Austrijas tiesību normās tas nepieļaujami netiekot ņemts vērā.

Pirmkārt, neesot pieļaujami, ka šis speciālais regulējums neattiecas uz nodokļa maksātājiem, kas sava uzņēmuma vajadzībām izmanto ceļojumu pakalpojumus. Jau 2013. gada 26. septembra spriedumā Komisija/Spānija (C-189/11, EU:C:2013:587) Tiesa esot atzinusi, ka minētais speciālais regulējums ir piemērojams ne tikai privātiem galapatērētājiem sniegtiem pakalpojumiem, bet arī pakalpojumiem, kas tiek sniegti uzņēmumiem, kuri ir nodokļa maksātāji. Dalībvalstīm neesot ļauts to attiecināt tikai uz pirmo minēto personu loku. Tiesa to vēlreiz esot apstiprinājusi savā 2018. gada 8. februāra spriedumā Komisija/Vācija (C-380/16, EU:C:2018:76).

Otrkārt, Austrijas tiesību aktos par apgrozījuma nodokli paredzētā aprēķina metode neesot saderīga ar Direktīvu 2006/112. Saskaņā ar tās 73. un 306.–310. pantu summa, kurai uzliek nodokli, esot jānosaka katram ceļojumam atsevišķi. Turpretī Austrijas tiesību akti pieļaujot tirdzniecības uzcenojuma kopēju aprēķināšanu "pakalpojumu grupām" vai attiecīgi visiem konkrētā laikposmā notikušiem ceļojumiem. Tiesa iepriekš vispirms minētajā spriedumā esot arī atzinusi, ka šāda vienotas, fiksētas summas piemērošana neesot saderīga ar kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu.

⁽¹⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2019. gada 25. oktobrī – Eiropas Komisija/Polijas Republika**(Lieta C-791/19)**

(2019/C 413/44)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: K. Banks, H. Krämer, S. L. Kalėda)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasījumi

1. Atzīt, ka

- pieļaujot, ka tiesas nolēmumu saturs varēja tikt uzskatīts par vispārējas jurisdikcijas tiesu tiesnešu disciplināru pārkāpumu (*Ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych* [Likuma par vispārējās jurisdikcijas tiesu iekārtu 107. panta 1. punkts, kā arī *Ustawa o Sądzie Najwyższym* [Likuma par Augstāko tiesu] 97. panta 1. un 3. punkts),
- nenodrošinot Augstākās tiesas Disciplinārlietu palātas, kurai ir tiesības kontrolēt nolēmumus, kas disciplinārlietās pieņemti pret tiesnešiem (Likuma par Augstāko tiesu 3. panta 5. punkts, 27. pants un 73. panta 1. punkts, skatīti kopā ar *Ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa* [Likuma par Valsts tiesu padomi 9.a pantu), neatkarību un objektivitāti,
- piešķirot Augstākās tiesas Disciplinārlietu palātas priekšsēdētājam tiesības brīvi noteikt kompetento pirmās instances disciplinārtiesu lietās, kas attiecas uz vispārējas jurisdikcijas tiesu tiesnešiem (Likuma par vispārējas jurisdikcijas tiesu iekārtu 110. panta 3. punkts un 114. panta 7. punkts), tādējādi nenodrošinot, ka disciplinārlietu izskata “tiesību aktos noteikta” tiesa, kā arī
- piešķirot tieslietu ministram kompetenci iecelt Tieslietu ministrijas Disciplinārlietu pārstāvi (Likuma par vispārējas jurisdikcijas iekārtu 112.b pants), tādējādi nenodrošinot, ka vispārējo tiesu tiesnešu disciplinārlietas tiek izskatītas saprātīgā termiņā, kā arī paredzot, ka darbības, kas saistītas ar aizstāvja iecelšanu, kā arī ar to, ka tās sāk aizstāvību, neaptur disciplinārās procedūras gaitu (Likuma par vispārējas jurisdikcijas tiesu iekārtu 113.a pants), kā arī, ka disciplinārtiesā tiesvedība turpinās, kaut arī uzaicinātais apsūdzētais vai viņa aizstāvis ir attaisnotā prombūtnē (Likuma par vispārējas jurisdikcijas tiesu iekārtu 115.a panta 3. punkts), tādējādi nenodrošinot apsūdzēto vispārējo tiesu tiesnešu tiesības uz aizstāvību,

Polijas Republika nav izpildījusi LES 19. panta 1. punktā paredzēto pienākumu, kā arī, ka:

- pieļaujot, ka tiesu tiesības vērsties Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu tiek ierobežotas ar iespēju ierosināt disciplinārlietu,

Polijas Republika nav izpildījusi LESD 267. panta otrajā un trešajā daļā paredzēto pienākumu.

2. Piespriest Polijas Republikai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmkārt, attiecībā uz LES 19. panta 1. punkta otrās daļas pārkāpumu Komisija apgalvo, ka ar apstrīdētajām tiesību normām (i) tiekot pieļauts, ka tiesas nolēmumu saturs var tikt uzskatīts par disciplināru pārkāpumu, (ii) netiekot nodrošināta Augstākās tiesas Disciplinārlietu palātas, kurai ir tiesības kontrolēt disciplinārlietās pieņemtos nolēmumus, neatkarība un objektivitāte, (iii) Augstākās tiesas Disciplinārlietu palātas priekšsēdētājam tiekot piešķirtas tiesības brīvi noteikt kompetento pirmās instances disciplinārtiesu lietās par vispārējas jurisdikcijas tiesu tiesnešiem, tādējādi nenodrošinot, ka disciplinārlietu izskata “tiesību aktos noteikta” tiesa, (iv) netiekot nodrošināts, ka vispārējas jurisdikcijas tiesu tiesnešu disciplinārlietas tiek izskatītas saprātīgā termiņā, kā arī netiekot garantētas apsūdzēto tiesības uz aizstāvību.

Otrkārt, attiecībā uz LESD 267. panta otrās un trešās daļas pārkāpumu Komisija apgalvo, ka apstrīdētajās valsts tiesību normās ir pieļauts, ka tiesnešu tiesības iesniegt Tiesā lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu tiek ierobežotas ar iespēju uzsākt disciplināro procedūru.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – Xinyi PV Products (Anhui) Holdings/Komisija

(Lieta T-586/14 RENV) ⁽¹⁾

(Dempings – Ķīnas izcelsmes solārā stikla imports – Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2016/1036 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkts) – Uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statuss – Jēdziens “uzņēmumu ražošanas izmaksu un finansiālā stāvokļa nozīmīgi izkropļojumi” – Nodokļu priekšrocības – Acīmredzama kļūda vērtējumā)

(2019/C 413/45)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Anhui, Ķīna) (pārstāvis: Y. Melin, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Flynn un T. Maxian Rusche)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (Černica, Vācija) (pārstāvis: R. MacLean, advokāts)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 470/2014 (2014. gada 13. maijs), ar ko nosaka galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes solārā stikla importam (OV 2014, L 142, 1. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 470/2014 (2014. gada 13. maijs), ar ko nosaka galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes solārā stikla importam.
- 2) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd tiesāšanās izdevumus, izņemot ar iestāšanos lietā saistītos tiesāšanās izdevumus.
- 3) GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Xinyi PV Products (Anhui) Holdings tiesāšanās izdevumus saistībā ar tās iestāšanos lietā.

⁽¹⁾ OV C 372, 20.10.2014.

Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – Luksemburga un Fiat Chrysler Finance Europe/Komisija**(Lietas T-755/15 un T-759/15) ⁽¹⁾****(Valsts atbalsts – Luksemburgas īstenots atbalsts – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un nelikumīgu un noteikts pienākums to atgūt – Iepriekšējs nodokļu nolēmums (tax rulings) – Priekšrocība – Pilnīgas konkurences princips – Selektivitāte – Prezumpcija – Konkurences ierobežojums – Atgūšana)**

(2019/C 413/46)

Tiesvedības valodas – franču un angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja lietā T-755/15: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvji: sākotnēji D. Holderer un T. Uri, vēlāk T. Uri, pārstāvji, kam sākotnēji palīdzēja D. Waelbroeck, S. Naudin un A. Steichen, vēlāk D. Waelbroeck un A. Steichen, advokāti)

Prasītāja lietā T-759/15: Fiat Chrysler Finance Europe (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvji: J. Rodríguez, solicitor, G. Maisto un M. Engel, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: P.-J. Loewenthal un B. Stromsky)

Persona, kas iestājusies lietā prasītāju prasījumu atbalstam: Īrija (pārstāvji lietā T-755/15: sākotnēji E. Creedon, G. Hodge un A. Joyce, vēlāk G. Hodge, M. Browne un A. Joyce, un visbeidzot A. Joyce un J. Quaney, pārstāvji, kam palīdz P. Gallagher, M. Collins, SC, B. Doherty un S. Kingston, barristers, un lietā T-759/15: sākotnēji E. Creedon, G. Hodge, K. Duggan un A. Joyce, vēlāk G. Hodge, K. Duggan, M. Browne un A. Joyce, un visbeidzot A. Joyce un J. Quaney, pārstāvji, kam palīdz M. Collins, P. Gallagher, SC, S. Kingston un B. Doherty, barristers)

Priekšmets

Prasības, kas ir pamatotas ar LESD 263. pantu un ar kurām tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2016/2326 (2015. gada 21. oktobris) par valsts atbalstu SA.38375 (2014/C ex 2014/NN), ko Luksemburga īsteno par labu Fiat (OV 2016, L 351, 1. lpp).

Rezolutīvā daļa

- 1) Lietas T-755/15 un T-759/15 apvienot sprieduma taisīšanai.
- 2) Prasības noraidīt.
- 3) Luksemburgas Lielhercogiste sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus lietā T-755/15.
- 4) Fiat Chrysler Finance Europe sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus lietā T-759/15.
- 5) Īrija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 59, 15.2.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – Nīderlande u.c./Komisija

(Lietas T-760/15 un T-636/15) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts – Nīderlandes īstenots atbalsts – Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un nelikumīgu un noteikts pienākums to atgūt – Iepriekšējs nodokļu nolēmums (tax ruling) – Darījuma cena – Nodokļa bāzes aprēķināšana – Pilnīgas konkurences princips – Priekšrocība – Atsauces sistēma – Dalībvalstu nodokļu un procesuālā autonomija)

(2019/C 413/47)

Tiesvedības valodas – holandiešu un angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja lietā T-760/15: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji: sākotnēji M. Bulterman, B. Koopman, M. de Ree un M. Noort, vēlāk M. Bulterman, M. de Ree un M. Noort)

Prasītāji lietā T-636/16: Starbucks Corp. (Sietla, Vašingtona, Amerikas Savienotās Valstis), Starbucks Manufacturing Emea BV (Amsterdamā, Nīderlande) (pārstāvji: S. Verschuur, M. Petite un M. Stroungi, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji lietā T-760/15: sākotnēji P-J. Loewenthal un B. Stromsky, vēlāk P-J. Loewenthal un F. Tomat, un lietā T-636/16: P-J. Loewenthal un F. Tomat)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas lietā T-760/15 prasījumu atbalstam: Īrija (pārstāvji: sākotnēji E. Creedon, G. Hodge, K. Duggan un A. Joyce, vēlāk G. Hodge, A. Joyce, K. Duggan, M. Browne un J. Quaney, pārstāvji, kam palīdzēja M. Collins, P. Gallagher, SC, un B. Doherty un S. Kingston, barristers)

Priekšmets

Prasības, kas ir pamatotas ar LESD 263. pantu un ar kurām tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2017/502 (2015. gada 21. oktobris) par valsts atbalstu SA.38374 (2014/C ex 2014/NN), ko īstenojusi Nīderlande attiecībā uz uzņēmumu Starbucks (OV 2017, L 83, 38. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Lietas T-760/17 un T-636/17 apvienot sprieduma taisīšanai.
- 2) Atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2017/502 (2015. gada 21. oktobris) par valsts atbalstu SA.38374 (2014/C ex 2014/NN), ko īstenojusi Nīderlande attiecībā uz uzņēmumu Starbucks.
- 3) Eiropas Komisija sedz savus, ka arī atlīdzina Nīderlandes Karalistes, Starbucks Corp. un Starbucks Manufacturing Emea BV tiesāšanās izdevumus.
- 4) Īrija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 59, 15.2.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – HSBC Holdings u.c./Komisija

(Lieta T-105/17) ⁽¹⁾

(Konkurence – Aizliegtas vienošanās – Euro denominētu procentu likmju atvasināto instrumentu nozare – Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta pārkāpums – EURIBOR starpbanku pamatlikmju manipulācijas – Apmaiņa ar konfidenciālu informāciju – Konkurences ierobežojums mērķa dēļ – Vienots un turpināts pārkāpums – Naudas sodi – Pamatsumma – Pārdošanas apjoma vērtība – Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punkts – Pienākums norādīt pamatojumu)

(2019/C 413/48)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: HSBC Holdings plc (Londona, Apvienotā Karaliste), HSBC Bank plc (Londona), HSBC France (Parīze, Francija) (pārstāvji: K. Bacon, QC, D. Bailey, barrister, M. Simpson, solicitor, un Y. Anselin un C. Angeli, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: M. Farley, B. Mongin un F. van Schaik, kuriem palīdz B. Lask, barrister)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, daļēji atcelt Komisijas Lēmumu C (2016) 8530 final (2016. gada 7. decembris) attiecībā uz procedūru, kas paredzēta LESD 101. pantā un EEZ līguma 53. pantā (Lieta AT.39914 – Euro procentu likmju atvasinātie instrumenti), un, otrkārt, grozīt prasītājām uzliktā naudas soda apmēru.

Rezolutīvā daļa:

- 1) Atcelt Komisijas Lēmuma C (2016) 8530 final (2016. gada 7. decembris) attiecībā uz procedūru, kas paredzēta LESD 101. pantā un EEZ līguma 53. pantā (Lieta AT.39914 – Euro procentu likmju atvasinātie instrumenti) 2. panta b) punktu;
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc un HSBC France sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas;
- 4) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 112, 10.4.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 20. septembra spriedums – FVE Holýšov I u.c./Komisija

(Lieta T-217/17) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts – Elektroenerģijas, ko ražo no atjaunojamiem energoresursiem, tirgus – Pasākumi, ar ko nosaka atpirkšanas cenu elektroenerģijai, kas iegūta no atjaunojamiem energoresursiem, vai ar ko šīs elektroenerģijas ražotājiem piešķir prēmiju – Sākotnējo pasākumu grozīšana – Lēmums, ar kuru atbalsta shēma iepriekšējās izskatīšanas stadijā ir atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu – LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts – Atbalsta saņēmēji un saņēmēju akcionāri – Tiesiskā palāvēība – Valsts resursi – Komisijas kompetence izvērtēt pasākumu saderīgumu ar citām Savienības tiesību normām, nevis tikai tām par valsts atbalstu)

(2019/C 413/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: FVE Holýšov I s. r. o. (Prāga, Čehijas Republika) un 27 citi prasītāji, kuru vārdi ir minēti spieduma pielikumā (pārstāvji: A. Reuter, H. Wendt, C. Bürger, T. Christner, W. Schumacher, A. Compes un T. Herbold, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Armati, P. Němečková un T. Maxian Rusche)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Čehijas Republika (pārstāvji: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller, O. Serdula un L. Dvořáková), Spānijas Karaliste (pārstāvji: sākotnēji – A. Gavela Llopis, pēc tam A. Rubio González un S. Centeno Huerta), Kipras Republika (pārstāvji: E. Symeonidou un E. Zachariadou), Slovākijas Republika (pārstāvji: B. Ricziová un M. Kianička)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un kuru tiek lūgts daļēji atcelt Komisijas Lēmumu C(2016) 7827 final (2016. gada 28. novembris) par valsts atbalstu SA.40171 (2015/NN) (Atbalsts elektroenerģijas ražošanai no atjaunojamiem enerģijas avotiem; kopsavilkums ir publicēts Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī (OV 2017, C 69, 2. lpp.))

Rezolutīvā daļa:

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) FVE Holýšov I s. r. o. un pārējie prasītāji, kuru vārdi ir norādīti pielikumā, sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 3) Čehijas Republika, Spānijas Karaliste, Kipras Republika un Slovākijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

---

(1) OV C 202, 26.6.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – Rumānija/Komisija

(Lieta T-391/17) ⁽¹⁾

(Institucionālās tiesības – Eiropas pilsoņu iniciatīva – Nacionālo un lingvistisko minoritāšu aizsardzība – Kultūru un valodu daudzveidības pastiprināšana – Daļēja reģistrācija – Pilnvaru piešķiršanas princips – Acīmredzama Komisijas likumdošanas pilnvaru trūkuma neesamība – Pienākums norādīt pamatojumu – LES 5. panta 2. punkts – Regulas (ES) Nr. 211/2011 4. panta 2. punkta b) apakšpunkts – LESD 296. pants)

(2019/C 413/50)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rumānija (pārstāvji: sākotnēji R. Radu, C.-M. Florescu, E. Gane un L. Lițu, vēlāk C.-M. Florescu, E. Gane, L. Lițu un C.-R. Caňțăr)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: H. Krämer, L. Radu Bouyon un H. Stancu)

Personas, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Ungārija (pārstāvji: M. Fehér, G. Koós un G. Tornyai)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2017/652 (2017. gada 29. marts) par ierosināto pilsoņu iniciatīvu "Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe" (OV 2017, L 92, 100. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Rumānija sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas attiecas uz pagaidu noregulējuma procedūru.
- 3) Ungārija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 269, 14.8.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – Printeos u.c./Komisija

(Lieta T-466/17) ⁽¹⁾

(Konkurence – Aizliegtas vienošanās – Standarta/kataloga un speciālo apdrukāto aplokšņu tirgus – Lēmums, ar kuru konstatēts LESD 101. panta pārkāpums – Daļēja atcelšana pienākuma norādīt pamatojumu neizpildes dēļ – Lēmums par grozījumiem – Izlīguma procedūra – Naudas sodi – Pamatsumma – Pielāgošana izņēmuma kārtā – Ierobežojums 10 % apmērā no kopējā apgrozījuma – Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punkts – Princips non bis in idem – Tiesiskā drošība – Tiesiskā palāvība – Vienlīdzīga attieksme – Sodu saskaitīšana – Samērīgums – Taisnīgums – Neierobežota kompetence)

(2019/C 413/51)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Spānija), Printeos Cartera Industrial, SL (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Stokholma, Zviedrija), Tompla France (Fleury-Mérogis, Francija), Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Vācija) (pārstāvji: H. Brokelmann un P. Martínez-Lage Sobredo, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández un C. Urraca Caviedes)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts, galvenokārt, daļēji atcelt Komisijas 2017. gada 16. jūnija Lēmumu C(2017) 4112 *final*, ar ko ir izdarīti grozījumi 2014. gada 10. decembra Lēmumā C(2014) 9295 *final*, par procedūru saskaņā ar [LESD] 101. pantu un EEZ līguma 53. pantu (AT.39780 – Aplokšnes) un, pakārtoti, samazināt prasītājam piemērotā naudas soda apmēru.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Eiropas Komisija atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 318, 25.9.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – US/ECB

(Lieta T-780/17) ⁽¹⁾

(Civildienests – ECB darbinieki – 2016. gada novērtējuma ziņojums – Algu un prēmiju ikgadējā pārskatīšana – Atteikums pārkvalificēt uz noteiktu laiku noslēgtu darba līguma par darba līgumu uz nenoteiktu laiku – Pienākums norādīt pamatojumu – Acīmredzama kļūda vērtējumā)

(2019/C 413/52)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: US (pārstāvji: L. Levi un A. Blot, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka (pārstāvji: F. von Lindeiner un M. Rötting, kuriem palīdz B. Wagenbaur, advokāts)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 50.a pantu un ar kuru tiek lūgts, pirmkārt, atcelt prasītāja novērtējuma ziņojumu par 2016. gadu un lēmumu par algu un prēmiju ikgadējo pārskatīšanu, un, otrkārt, atlīdzināt kaitējumu, kas prasītājam esot ar šiem lēmumiem nodarīts.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) US atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 52, 12.2.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – *Crédit mutuel Arkéa/EUIPO – Confédération nationale du Crédit mutuel* (“Crédit Mutuel”)

(Lieta T-13/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Crédit Mutuel” – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Atšķirtspējas neesamība – Izmantošanas rezultātā iegūta atšķirtspēja – Pretprasība – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkti un 3. punkts – Regulas 2017/1001 59. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkts)

(2019/C 413/53)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Crédit mutuel Arkéa* (*Le Relecq Kerhuon*, Francija) (pārstāvji: A. Casalonga, L. Codevelle un C. Bercial Arias, avocats)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Hanf)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Confédération nationale du Crédit mutuel* (Parīze, Francija) (pārstāvji: B. Moreau-Margotin un M. Merli, avocats)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 8. novembra lēmumu lietā R 1724/2016-5 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *Crédit Mutuel Arkéa* un *Confédération nationale du Crédit mutuel*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2017. gada 8. novembra lēmumu lietā R 1724/2016-5, ciktāl tā ir secinājusi, ka apstrīdētā preču zīme ir ieguvusi atšķirtspēju izmantošanas rezultātā attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem tā ir aprakstoša un bez atšķirtspējas.

- 2) *Pārējā daļā prasību noraidīt.*
- 3) *Pretprasību noraidīt.*
- 4) *Crédit Mutuel Arkéa sedz vienu trešdaļu savu tiesāšanās izdevumu un vienu trešdaļu EUIPO un Confédération nationale du Crédit mutuel tiesāšanās izdevumu, kas saistīti ar prasību pamatlietā.*
- 5) *EUIPO sedz divas trešdaļas savu tiesāšanās izdevumu un divas trešdaļas prasītājas tiesāšanās izdevumu, kas saistīti ar prasību pamatlietā.*
- 6) *Confédération nationale du Crédit mutuel sedz divas trešdaļas savu tiesāšanās izdevumu, kas saistīti ar prasību pamatlietā, kā arī tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar pretprasību.*

(¹) OV C 94, 12.3.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – VF/ECB

(Lieta T-39/18) (¹)

**(Civildienests – ECB darbinieki – Prasītāja novērtējuma ziņojums – Algu un prēmiju ikgadējā pārskatīšana –
Atteikums pārkvalificēt uz noteiktu laiku noslēgtu darba līguma par darba līgumu uz nenoteiktu laiku –
Pienākums norādīt pamatojumu – Acīmredzama kļūda vērtējumā – Labas pārvaldības princips)**

(2019/C 413/54)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: VF (pārstāvji: L. Levi un A. Blot, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka (pārstāvji: F. von Lindeiner un D. Camilleri Podestà, kuriem palīdz B. Wägenbaur, advokāts)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 50.a pantu, un ar kuru būtībā tiek lūgts, pirmkārt, atcelt, pirmām kārtām, novērtējuma ziņojumu un lēmumu par algu un prēmiju ikgadējo pārskatīšanu attiecībā uz 2016. gadu un, otrām kārtām, lēmumu, ar kuru ir ticis atteikts pārkvalificēt prasītāja uz noteiktu laiku noslēgto darba līguma par darba līgumu uz nenoteiktu laiku, un, otrkārt, atļūdzināt kaitējumu, kas prasītājam esot ar šiem lēmumiem nodarīts.

Rezolutīvā daļa

- 1) *Prasību noraidīt.*
- 2) *VF atļūdzina tiesāšanās izdevumus.*

(¹) OV C 112, 26.3.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – Fränkischer Weinbauverband/EUIPO (Elipsoīda pudeles forma)(Lieta T-68/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības trīsdimensiju preču zīmes reģistrācijas pieteikums – Izliektas elipsoīda pudeles, kas ir saplacināta no priekšpuses un aizmugurpuses, forma – Absolūts atteikuma pamats – Atšķirtspējas neesamība – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 413/55)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fränkischer Weinbauverband eV (Vircburga, Vācija) (pārstāvji: L. Petri un M. Gilch, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: W. Schramek, M. Fischer un D. Walicka)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 4. decembra lēmumu lietā R 413/2017-4 attiecībā uz pieteikumu par trīsdimensiju apzīmējuma, ko veido izliektas elipsoīda pudeles, kas ir saplacināta no priekšpuses un aizmugurpuses, forma, kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Fränkischer Weinbauverband eV atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 112, 26.3.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – Piaggio & C. SpA/EUIPO – Zhejiang Zhongneng Industry Group (“Mobylettes”)(Lieta T-219/18) ⁽¹⁾

(Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības atzīšanas process – Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kurā ir attēlots motorizēts velosipēds – Agrāks Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības pamats – Individuāls raksturs – Atšķirīgs kopējais iespaids – Informēts lietotājs – Regulas (EK) Nr. 6/2002 6. pants un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Regulas Nr. 6/2002 6. pantam atbilstīga interpretācija – Agrākās valsts neregistrētās trīsdimensiju preču zīmes izmantošanas neesamība reģistrētajā dizainparaugā – Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta e) apakšpunkts – Ar autortiesības reglamentējošiem dalībvalsts tiesību aktiem aizsargāta darba neatļautās izmantošanas neesamība reģistrētajā dizainparaugā – Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta f) apakšpunkts)

(2019/C 413/56)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Piaggio & C. SpA (Pontedera, Itālija) (pārstāvji: F. Jacobacci, B. La Tella un B. Lucchetti, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: L. Rampini un J. Crespo Carrillo)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd (Taizhou City, Ķīna) (pārstāvji: M. Spolidoro, M. Gurrado, S. Verea un M. Balestriero, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas trešās padomes 2018. gada 19. janvāra lēmumu lietā R 1496/2015-3 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Piaggio & C. un Zhejiang Zhongneng Industry Group.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Piaggio & C. SpA atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 182, 28.5.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – US/ECB

(Lieta T-255/18) (¹)

(Civildienests – ECB darbinieki – Uz noteiktu laiku noslēgts darba līgums – Atteikums pārkvalificēt uz noteiktu laiku noslēgtu darba līguma par darba līgumu uz nenoteiktu laiku – Pienākums norādīt pamatojumu – Acīmredzama kļūda vērtējumā)

(2019/C 413/57)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: US (pārstāvji: L. Levi un A. Blot, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka (pārstāvji: F. von Lindeiner un M. Rötting, kuriem palīdz B. Wägenbaur, advokāts)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 50.a pantu un ar kuru tiek lūgts, pirmkārt, atcelt, ECB lēmumu, ar kuru tika atteikts pārkvalificēt prasītāja uz noteiktu laiku noslēgto darba līguma par darba līgumu uz nenoteiktu laiku, un, otrkārt, atļūdzināt kaitējumu, kas prasītājam esot ar šo lēmumu nodarīts.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) US atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 231, 2.7.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – Volvo Trademark/EUIPO – Paalupaikka (“V V-WHEELS”)(Lieta T-356/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “V V-WHEELS” reģistrācijas pieteikums – Agrākas Eiropas Savienības, valsts un neregistrētas grafiskas preču zīmes “VOLVO” – Relatīvs atteikuma pamats – Apzīmējumu līdzība – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkts)

(2019/C 413/58)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Volvo Trademark Holding AB (Gēteborga, Zviedrija) (pārstāvji: T. Dolde, avocat, un M. Hawkins, solicitor)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: S. Bonne un H. O’Neill)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Paalupaikka Oy (Iisalmi, Somija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 21. marta lēmumu lietā R 1852/2017-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Volvo Trademark Holding un Paalupaikka.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 21. marta lēmumu lietā R 1852/2017-4.
- 2) Piespriest EUIPO segt tiesāšanās izdevumus, tostarp atlīdzināt Volvo Trademark Holding AB procesā EUIPO Apelācijas padomē radušos izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 268, 30.7.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 20. septembra spriedums – Multifit/EUIPO (“real nature”)(Lieta T-458/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “real nature” reģistrācijas pieteikums – Absolūti atteikuma pamati – Aprakstošs raksturs – Atšķirtspējas neesamība – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts)

(2019/C 413/59)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Vācija) (pārstāvji: N. Weber un P. Gentili, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: D. Walicka un M. Fischer)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 28. maija lēmumu lietā R 2650/2017-2 attiecībā uz pieteikumu par vārdiska apzīmējuma “real nature” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) *Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas otrās padomes 2018. gada 28. maija lēmumu lietā R 2650/2017-2, ciktāl ar to tika atteikts reģistrēt kā Eiropas Savienības preču zīmi vārdisku apzīmējumu “real nature” attiecībā uz pakalpojumiem “reklāma; mārketing; organizatoriskā un padomdevējdarbība attiecībā uz franšīzes konceptiem; uzņēmējdarbības zinātnības (franšīzes darbība) sniegšana”, kas ietilpst 35. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām.*
- 2) *Prasību pārējā daļā noraidīt.*
- 3) *Multifit Tiernahrungs GmbH sedz savus, kā arī atļūdzina divas trešdaļas Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumu. Pēdējais minētais sedz vienu trešdaļu savu tiesāšanās izdevumu.*

(¹) OV C 319, 10.9.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – Zhadanov/EUIPO (“Scanner Pro”)

(Lieta T-492/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Scanner Pro” reģistrācijas pieteikums – Absolūts atteikuma pamats – Izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas neesamība – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 3. punkts)

(2019/C 413/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Igor Zhadanov (Odesa, Ukraina) (pārstāvis: P. Olson, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: G. Sakalaitė-Orlovskienė, S. Palmero Cabezas un H. O’Neill)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 6. jūnija lēmumu lietā R 1812/2017-2 attiecībā uz pieteikumu par vārdiska apzīmējuma “Scanner Pro” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Igor Zhadanov atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 352, 1.10.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedums – Francija/Komisija

(Lieta T-507/18) (¹)

(ELGF un ELFLA – No finansējuma izslēgti izdevumi – Francijas izdevumi attālu un salu reģionu īpašo attīstības problēmu pārvarēšanas programmas (POSEI) ietvaros – Neprecīza uzskaitē par dažiem banānu sūtījumiem (2013.–2016. finanšu gads) – Vienotas likmes finanšu korekcija)

(2019/C 413/61)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji: F. Alabrune, D. Colas, S. Horrenberger, A.-L. Desjonquères, A. Alidière un C. Mosser)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Lewis un J. Aquilina)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2018/873 (2018. gada 13. jūnijs), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (OV 2018, L 152, 29. lpp.), ciktāl ar to Francijas Republikai tiek piemērota finanšu korekcija 5 % apmērā, kas atbilst kopējai summai 1 945 435,39 EUR apmērā, attiecībā uz pasākumiem "Cits tiešais atbalsts – POSEI", ņemot vērā "neprecīzu uzskaiti par dažiem banānu sūtījumiem" 2013.–2016. finanšu gadā.

Rezolutīvā daļa:

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Francijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 392, 29.10.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 20. septembra spriedums – Reaktor Group/EUIPO (“REAKTOR”)(Lieta T-650/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “REAKTOR” reģistrācijas pieteikums – Absolūti atteikuma pamati – Aprakstoša rakstura neesamība – Atšķirtspēja – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts – Tieša un konkrēta saistība ar preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm un pakalpojumiem)

(2019/C 413/62)

Tiesvedības valoda – somu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Reaktor Group Oy (Helsinki, Somija) (pārstāvis: L. Laaksonen, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: K. Kompari)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 27. augusta lēmumu lietā R 2626/2017-2 attiecībā uz pieteikumu par vārddiska apzīmējuma “REAKTOR” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas otrās padomes 2018. gada 27. augusta lēmumu lietā R 2626/2017-2, ciktāl ar to Apelācijas padome noraidīja ar Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu pamatotu prasītājas apelācijas sūdzību.
- 2) EUIPO atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp nepieciešamos izdevumus, kas Reaktor Group Oy radušies procesā Apelācijas padomē.

⁽¹⁾ OV C 16, 14.1.2019.

Vispārējās tiesas 2019. gada 20. septembra rīkojums – von Blumenthal u.c./EIB(Lieta T-553/16) ⁽¹⁾

(Civildienests – EIB personāls – Atalgojums – Pamatalgu skalas ikgadējā korekcija – Aprēķina metode – Strīda priekšmeta zudums – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2019/C 413/63)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Henry von Blumenthal (Bergema, Luksemburga) un 369 citi prasītāji, kuru vārdi ir uzskaitīti šā rīkojuma pielikumā (pārstāvis: L. Leví, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka (pārstāvji: T. Gilliams, G. Faedo un J. Klein, pārstāvji, kuriem palīdz A. Dal Ferro, advokāts)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 50.a pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, atcelt lēmumus, kas ietverti algas paziņojumos par 2015. gada februāri un nākamajiem mēnešiem un ar kuriem prasītājiem piemērots EIB Direktoru padomes 2014. gada 16. decembra lēmums un EIB Vadības komitejas 2015. gada 4. februāra lēmums, kā arī 2015. gada 6. februārī tiešsaistē ievietoto rakstu un 2015. gada 10. februāra informatīvo paziņojumu, ar kuru personāls informēts par abu šo lēmumu pieņemšanu, un, otrkārt, atlīdzināt materiālo un morālo kaitējumu, kāds prasītājiem esot nodarīts.

Rezolutīvā daļa

- 1) *D. Courbin atteikšanās no prasījumiem ir reģistrēta.*
- 2) *Par Henry von Blumenthal un citu prasītāju, izņemot D. Courbin, kuru vārdi minēti pielikumā, celto prasību vairs nav jālemj.*
- 3) *Eiropas Investīciju banka (EIB) atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

(¹) OV C 279, 24.8.2015. (lieta sākotnēji reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar numuru F-78/15 un 1.9.2016. nodota Eiropas Savienības Vispārējai tiesai).

Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra rīkojums – TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (“i.Beat jump”)

(Lieta T-746/17) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme – Atcelšanas process – Pieteikuma par atcelšanu atsaukšana – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas – Vispārējās tiesas Reglamenta 137. pants – Novēršami tiesas izdevumi – Vispārējās tiesas Reglamenta 139. panta a) punkts)

(2019/C 413/64)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *TrekStor Ltd* (Honkonga, Ķīna) (pārstāvji: O. Spieker, M. Alber un A. Schönfleisch, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: E. Markakis un D. Walicka, vēlāk E. Markakis, A. Söder un H. O'Neill)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Beats Electronics LLC* (Culver City, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: M. Petersenn, advokāts, un I. Fowler, solīcitor)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 12. septembra lēmumu lietā R 2236/2016-4 attiecībā uz atcelšanas procesu starp *Beats Electronics* un *TrekStor*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) *TrekStor Ltd* un *Beats Electronics LLC* sedz savus, kā arī katra atlīdzina pusi no Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumu.
- 3) *TrekStor* un *Beats Electronics* katra samaksā Vispārējā tiesai summu 2 500 EUR apmērā saskaņā ar tās Reglamenta 139. panta a) punktu.

(¹) OV C 32, 29.1.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra rīkojums – *TrekStor* un *Beats Electronics*/EUIPO – *Beats Electronics* un *TrekStor* (“iBeat”)

(Apvienotās lietas T-748/17 un T-770/17) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme – Atcelšanas process – Pieteikuma par atcelšanu atsaukšana – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas – Vispārējās tiesas Reglamenta 137. pants – Novēršami tiesas izdevumi – Vispārējās tiesas Reglamenta 139. panta a) punkts)

(2019/C 413/65)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja lietā T-748/17: *TrekStor Ltd* (Honkonga, Ķīna) (pārstāvji: O. Spieker, M. Alber un A. Schönfleisch, advokāti)

Prasītāja lietā T-770/17: *Beats Electronics LLC* (Culver City, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: M. Petersenn, advokāts, un I. Fowler, solicitor)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji lietā T-748/17: sākotnēji E. Markakis un D. Walicka, vēlāk E. Markakis, A. Söder un H. O'Neill, un lietā T-770/17: sākotnēji A. Söder un D. Walicka, vēlāk A. Söder, K. Markakis un H. O'Neill)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā T-748/17 Vispārējā tiesā: *Beats Electronics LLC* (Culver City, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: M. Petersenn, advokāts, un I. Fowler, solicitor)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā T-770/17 Vispārējā tiesā: *TrekStor Ltd* (Honkonga, Ķīna) (pārstāvji: O. Spieker, M. Alber un A. Schönfleisch, advokāti)

Priekšmets

Prasības par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 12. septembra lēmumu apvienotajās lietās R 2175/2016-4 un R 2213/2016-4 attiecībā uz atcelšanas procesu starp *Beats Electronics* un *TrekStor*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) TrekStor Ltd un Beats Electronics LLC sedz savus, kā arī katra atlīdzina pusi no Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumiem.
- 3) TrekStor un Beats Electronics katra samaksā Vispārējai tiesai summu 2 500 EUR apmērā saskaņā ar tās Reglamenta 139. panta a) punktu.

(¹) OV C 22, 22.1.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra rīkojums – TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (“i.Beat jess”)

(Lieta T-749/17) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme – Atcelšanas process – Pieteikuma par atcelšanu atsaukšana – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas – Vispārējās tiesas Reglamenta 137. pants – Novēršami tiesas izdevumi – Vispārējās tiesas Reglamenta 139. panta a) punkts)

(2019/C 413/66)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: TrekStor Ltd (Honkonga, Ķīna) (pārstāvji: O. Spieker, M. Alber un A. Schönfleisch, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: sākotnēji E. Markakis un D. Walicka, vēlāk E. Markakis, A. Söder un H. O'Neill)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: M. Petersenn, advokāts, un I. Fowler, solicitor)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 12. septembra lēmumu lietā R 2236/2016-4 attiecībā uz atcelšanas procesu starp Beats Electronics un TrekStor.

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) TrekStor Ltd un Beats Electronics LLC sedz savus, kā arī katra atlīdzina pusi no Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumu.
- 3) TrekStor un Beats Electronics katra samaksā Vispārējā tiesai summu 2 500 EUR apmērā saskaņā ar tās Reglamenta 139. panta a) punktu.

(¹) OV C 22, 22.1.2018.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 13. septembra rīkojums – Scandlines Danmark un Scandlines Deutschland/Komisija

(Lieta T-566/19 R)

(Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu – Valsts atbalsts – Termiņa pagarinājums – Intereses neesamība)

(2019/C 413/67)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Scandlines Danmark ApS* (Kopenhāgena, Dānija) un *Scandlines Deutschland GmbH* (Hamburga, Vācija) (pārstāvis: *L. Sandberg-Mørch*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: *C. Georgieva-Kecsmar* un *S. Noë*)

Priekšmets

Pieteikums, kas ir pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko lūdz apturēt formālo izmeklēšanas procedūru valsts atbalsta lietā SA.39078 (2019/C) (ex 2014/N) – Dānija – Finansējums Fērnarnbelta fiksētā savienojuma projektam (OV 2019, C 226, 5. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2019. gada 10. septembrī – ENIL Briseles birojs u.c./Komisija

(Lieta T-613/19)

(2019/C 413/68)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *European Network on Independent Living*, Briseles birojs (*ENIL Briseles birojs*) (Brisele, Beļģija), *Validity Foundation* (Budapešta, Ungārija), *Center for Independent Living – Sofia* (Sofija, Bulgārija) (pārstāvji: *B. Van Vooren* un *L. Gorywoda*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas izdoto aktu, ar ko atteikts pārtraukt maksājumu termiņu skaitījumu vai apturēt maksājumus saistībā ar uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus konkursā BG16RFOP001-5 002 “Support for the deinstitutionalisation of services for elderly people and people with disabilities” darbības programmas “Izaugsme reģionos” prioritārā virziena Nr. 5 “Reģionālā sociālā infrastruktūra” ietvaros;

— piespriet atbildētājam atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka noteikumi par *locus standi* attiecībā uz ES iestāžu prettiesisku aktu pārsūdzēšanu ir diskriminējoši invaliditātes dēļ un vienlaikus tajos nav ievērotas pamattiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.
— Prasītāji apgalvo, ka ANO Konvencijā par personu ar invaliditāti tiesībām esot paredzēta trešo personu iespēja veikt procesuālas darbības un ka prasītāji esot pietiekoši reprezentatīvi, lai varētu celt prasību tādu personu aizstāvības nolūkā, kuras pašas nespēj sevi aizstāvēt pret diskrimināciju, kas izriet no Komisijas lēmuma par maksājumu termiņu skaitījuma nepārtraukšanu un maksājumu neapturēšanu saistībā ar attiecīgo uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais akts ietekmē tādu nepārprotami identificējamu personu grupas tiesisko stāvokli, kuras nespēj sevi pārstāvēt tiesā. Šim pamatam ir šādas divas daļas.
— Apstrīdētais akts tieši un individuāli skar noslēgtu grupu – 1020 personas ar invaliditāti Bulgārijā;
— Minētā personu grupa nespēj sevi pārstāvēt tiesā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja, pieņemdamā apstrīdēto aktu, ir pārkāpusi savus pienākumus, kas noteikti, pirmkārt, Regulā (ES) Nr. 1303/2013 ⁽¹⁾ un, otrkārt, ANO Konvencijā par personu ar invaliditāti tiesībām un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu (OV 2013, L 347, 320. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 26. septembrī – Nike European Operations Netherlands un Converse Netherlands/Komisija

(Lieta T-648/19)

(2019/C 413/69)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Nike European Operations Netherlands BV (Hilversum, Nīderlande) un Converse Netherlands BV (Amsterdamā, Nīderlande) (pārstāvji: R. Martens un D. Colgan, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt – pilnā apmērā – apstrīdēto lēmumu par izmeklēšanas procedūras uzsākšanu, t.i., Komisijas 2019. gada 10. janvāra Lēmumu sākt formālu izmeklēšanas procedūru valsts atbalsta lietā SA.51284 (2018/NN) – Nīderlande – Iespējamais valsts atbalsts Nike (¹); un

— piespriest Komisijai atlidzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, tā kā sākotnējā novērtējumā par to, vai strīdīgajiem pasākumiem piemīt atbalsta iezīmes, tika pieļautas tiesību kļūdas, esot pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts un 108. panta 2. punkts, Padomes Regulas (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus LESD darbību 108. panta piemērošanai (²), 1. panta d) un e) punkts un 6. panta 1. punkts un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. un 2. punkts, neesot ievērots labas pārvaldības princips un vienlīdzīgas attieksmes princips.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, tā kā neesot sniegts pietiekams pamatojums konstatējumam, ka strīdīgajiem pasākumiem ir visas valsts atbalsta iezīmes, un it īpaši tam, ka tie uzskatāmi par selektīviem, esot pārkāpts LESD 107. panta 1. punkts, 108. panta 2. punkts un 296. panta 2. punkts, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. un 2. punkta c) apakšpunkts, Padomes Regulas (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus LESD darbību 108. panta piemērošanai, 6. panta 1. punkts.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka, tā kā esot pārāgri uzsākta formālā izmeklēšana un sniegts nepietiekams pamatojums valsts atbalsta konstatējumam, lai gan nebija nekādu grūtību turpināt sākotnējo izmeklēšanu, esot pārkāpts LESD 296. panta 2. punkts, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. un 2. punkta c) apakšpunkts, Padomes Regulas (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus LESD darbību 108. panta piemērošanai, 6. panta 1. punkts un 7. panta 1. punkts.

⁽¹⁾ OV 2019, C 226, 31. lpp.

⁽²⁾ Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 30. septembrī – Hasbro/EUIPO – Kreativni Dogadaji (“MONOPOLY”)

(Lieta T-663/19)

(2019/C 413/70)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hasbro, Inc. (Pawtucket, Rodailenda, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis: J. Moss, Barrister)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Kreativni Dogadaji d.o.o. (Zagreba, Horvātija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MONOPOLY” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 9 071 961

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2019. gada 22. jūlija lēmums lietā R 1849/2017-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkta nepareiza piemērošana;
- prasītājas tiesību tikt uzklausītai pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 9. oktobrī – Kerry Luxembourg/EUIPO – Ornuia (“KERRYMAID”)**(Lieta T-693/19)**

(2019/C 413/71)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Kerry Luxembourg Sàrl* (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvji: *A. von Mühlendahl* un *H. Hartwig*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecē: *Ornuia Co-operative Ltd* (Dublina, Īrija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “KERRYMAID” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 10 083 251

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2019. gada 23. jūlija lēmums lietā R 2473/2013-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ir tikusi noraidīta prasītājas apelācijas sūdzība par Iebildumu nodaļas 2013. gada 22. oktobra lēmumu lietā B 1 938 417;
- noraidīt iebildumu, kuru *Ornuia Co-operative Ltd* cēlusi pret ES preču zīmes “KERRYMAID”, Nr. 10083251, reģistrāciju;

— piespriest *EUIPO* un *Ornuva Co-operative Ltd*, ja tā iestāsies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 14. oktobrī – Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (“Moins de migraine pour vivre mieux”)

(Lieta T-696/19)

(2019/C 413/72)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jeruzaleme, Izraēla) (pārstāvji: J. Bogatz un Y. Stone, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Moins de migraine pour vivre mieux” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 942 393

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2019. gada 12. augusta lēmums lietā R 778/2019-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 14. oktobrī – Teva Pharmaceutical Industries/EUIPO (“Weniger Migräne. Mehr vom Leben”)

(Lieta T-697/19)

(2019/C 413/73)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Teva Pharmaceutical Industries Ltd (Jeruzaleme, Izraēla) (pārstāvji: J. Bogatz un Y. Stone, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Weniger Migräne. Mehr vom Leben” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 942 400

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2019. gada 12. augusta lēmums lietā R 779/2019-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 15. oktobrī – GV/Komisija

(Lieta T-705/19)

(2019/C 413/74)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: GV (pārstāvis: B.-H. Vincent, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- noteikt, ka šī prasība ir izskatāma prioritāri;

- atcelt 2019. gada 26. jūlija lēmumu ar atsaucenes numuru R/213/19, ar ko noraidīts prasītāja lūgums sniegt palīdzību;
- uzdot iecelējinstīcijai veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai prasītāju pārceltu no ĢD EAC [Izglītība, jaunatne, sports un kultūra], ievērojot amata pakāpi un darba vietas atrašanos Briselē, lai izvairītos no jebkādam neērtībām ģimenes vai privātajā dzīvē;
- piespriest Komisijai izmaksāt pagaidu summu 13 018 EUR apmērā kā zaudējumu atlīdzību un 250 EUR par katru dienu no 2018. gada 1. februāra līdz sprieduma pasludināšanai šajā lietā – kā morālā kaitējuma atlīdzību;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Reglamentu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) 24. pants, nav ievērots labas pārvaldības princips un pienākums ņemt vērā ierēdņu intereses. Šajā ziņā prasītājs apgalvo, ka Komisija ir noraidījusi viņa lūgumu sniegt palīdzību, nav veikusi nekādus izmeklēšanas pasākumus un viņa lūgumu izskatījusi lēni, birokrātiski un neatbilstoši.
2. Otrais pamats ir saistīts ar Civildienesta noteikumu 12.a panta pārkāpumu, jo Komisijai lūguma sniegt palīdzību pamatā esošie fakti esot bijuši jākvalificē kā aizskaroša izturēšanās.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots Civildienesta noteikumu 7. panta pārkāpums. Prasītājs pārmet Komisijai, ka tā nav ievērojusi nepieciešamo līdzsvaru dienesta interešu un attiecīgā ierēdņa interešu starpā.
4. Ceturtais pamats ir saistīts ar LESD 270. panta un Civildienesta noteikumu 91. panta pārkāpumu. Prasītājs šajā ziņā uzskata, ka Savienībai ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, kas tās darbiniekiem radīti jebkādas nelikumības dēļ, ko tā pieļāvusi darba devēja statusā, un nav jāpierāda, vai tie ir radušies pietiekami būtiska pārkāpuma rezultātā. Prasītājs norāda, ka lūguma sniegt palīdzību pamatā esošie fakti esot darba devēja pieļautas nelikumības un tādēļ Savienībai esot jāatlīdzina mantiskie zaudējumi un nemantiskais kaitējums, proti, medicīniskās un juridiskās palīdzības izdevumi, kā arī attiecīgajā laikposmā pārciestais.
5. Piektais pamats ir saistīts ar Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta pārkāpumu, jo ar pārceļšanas lūgumu saistītajās procedūrās lēmumi to būtības dēļ ir jāpieņem ātri.

Prasība, kas celta 2019. gada 16. oktobrī – FF&GB/EUIPO (“ONE-OFF”)

(Lieta T-707/19)

(2019/C 413/75)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: FF&GB Srl (Mantova, Itālija) (pārstāvis: M. Locatelli, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “ONE-OFF” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 933 041

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2019. gada 12. augusta lēmums lietā R 239/2019-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atzīt, ka preču zīme "ONE-OFF" var tikt reģistrēta kā Eiropas Savienības preču zīme attiecībā uz 18. un 25. klasē ietilpstošajām precēm, kā tās ir norādītas reģistrācijas pieteikumā Nr. 17 933 041;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Izvirzītie pamati

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 2. punkta pārkāpums;
- saskaņotības un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 21. oktobrī – GW/Revīzijas palāta

(Lieta T-709/19)

(2019/C 413/76)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: GW (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Revīzijas palāta

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Revīzijas palātas 2019. gada 22. maija lēmumu, ar ko noraidīts lūgums sasaukt Invaliditātes komiteju, lai konstatētu viņas veselības stāvokļa izmaiņas un noteiktu, kādas medicīniskās pārbaudes veicamas pēc invaliditātes statusa atzīšanas;
- piespriest Revīzijas palātai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 15. pants, jo šajā pantā ir tikai paredzēts, ka iestādei ir iespēja, nevis pienākums, uzdot ierēdnim, kas ir invaliditātes pabalsta saņēmējs, regulāri veikt pārbaudes, lai pārliecinātos, ka viņš joprojām atbilst nosacījumiem, ar kādiem viņam tiek izmaksāts minētais pabalsts.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav ievēroti Administrācijas vadītāju kolēģijas 2016. gada 25. februāra secinājumi Nr. 273/15 par medicīniskajām apskatēm pēc invaliditātes statusa atzīšanas, ciktāl tajos ir paredzēts, ka izņēmuma gadījumos iestādes ārsts var pieņemt ārstējošā ārsta izziņu vai atlikt pārbaudi, ja veselības stāvoklis, kura dēļ piešķirts invaliditātes statuss, nepieļauj pārbaudes veikšanu nolūkā izvērtēt iespējas atgriezties darbā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots rūpības pienākums. Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka iestādei bija pienākums ņemt vērā ārstējošā ārsta un iestādes ārsta 2017. gada 23. un 24. augusta atzinumus, psihologa 2019. gada 26. septembra atzinumu un ārstējošā ārsta 2019. gada 11. oktobra atzinumu.

Prasība, kas celta 2019. gada 18. oktobrī – Ashworth/Parlaments

(Lieta T-720/19)

(2019/C 413/77)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Richard Ashworth (*Lingfield*, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: A. Schmitt un A. Waisse, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

nospriest, ka

- šī prasība ir pieņemama;
- ciktāl nepieciešams, procesa organizatorisko pasākumu vai pierādījumu savākšanas pasākumu ietvaros šajā lietā Eiropas Parlamentam tiek uzdots iesniegt Eiropas Parlamenta juridiskā dienesta atzinumus, kas sniegti 2018. gada 16. jūlijā, kā arī 2018. gada 3. decembrī – neskarot precīzu datumu, bet katrā ziņā, pirms tika pieņemts Parlamenta Prezidija 2018. gada 10. decembra lēmums, ar ko groza Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas noteikumus (2018/C 466/02, 2108. gada 28. decembra *Oficiālais Vēstnesis*, C 466/8);
- pamatojoties uz LESD 263. pantu, atcelt apstrīdēto individuālo lēmumu, ko prasītājam paziņojusi Eiropas Parlamenta Finanšu ģenerāldirekcijas nodaļa “Deputātu atalgojums un sociālās tiesības”, par prasītāja tiesībām uz papildu (brīvprātīgo) pensiju 2019. gada septembrī, ciktāl ar šo lēmumu ir piemērota īpašā nodeva 5 % apmērā no papildu (brīvprātīgās) pensijas nominālās vērtības, kura prasītājam pienākas atbilstoši iepriekš minētajam Prezidija 2018. gada 10. decembra lēmumam;
- atbilstoši LESD 277. pantam atzīt par nepiemērojamu iepriekš minēto Parlamenta Prezidija 2018. gada 10. decembra lēmumu, ciktāl ar to tiek grozīts Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas noteikumu 76. pants un, precīzāk, ciktāl ar to tiek ieviesta īpašā nodeva 5 % apmērā no tādas papildu (brīvprātīgās) pensijas nominālās vērtības, kura ir maksājama no 2019. gada 1. janvāra;

— piespriest Parlamentam atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Prezidijam trūkst kompetences *ratione materiae*:

— pirmkārt, Parlamenta Prezidija 2018. gada 10. decembra lēmums (turpmāk tekstā – “Prezidija lēmums”) esot pieņemts, pārkāpjot Eiropas Parlamenta deputātu nolikumu, kas pieņemts ar Eiropas Parlamenta Lēmumu 2005/684/EK, Euratom (2005. gada 28. septembris) (OV 2005, L 262, 1. lpp., turpmāk tekstā – “Nolikums”). Prezidija lēmums tostarp esot pret-runā Nolikuma 27. pantam, kurā prasīts, lai “iegūtās tiesības” un “nākotnē paredzamās tiesības” tiktu saglabātas;

— otrkārt, ar Prezidija lēmumu tiek izveidota nodeva, ieviešot īpašo nodevu 5 % apmērā no pensijas nominālvērtības, lai gan nodevas izveidošana neietilpst Prezidija pilnvarās saskaņā ar LESD 223. panta 2. punktu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots būtisku procedūras noteikumu pārkāpums:

— pirmkārt, Prezidijam tiek pārmests, ka tas savu lēmumu ir pieņēmis, neievērojot LESD 223. pantā paredzētos noteikumus;

— otrkārt, Prezidija lēmums neesot pietiekami pamatots un tādējādi ar to neesot izpildīts LESD 296. panta otrajā daļā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas iegūtās un nākotnē paredzamās tiesības, kā arī tiesiskās palāvēības princips:

— pirmkārt, ar Prezidija lēmumu tiekot pārkāptas iegūtās tiesības un nākotnē paredzamās tiesības, kas izriet gan no vispārējiem tiesību principiem, gan no Nolikuma, kurā *expressis verbis* tiek prasīts, lai tās tiktu saglabātas “pilnā apjomā” (27. pants);

— otrkārt, ar Prezidija lēmumu tiekot pārkāpts tiesiskās palāvēības princips.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti samērīguma, vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principi:

— pirmkārt, prasītāja tiesību aizskārums esot nesamērīgi attiecībā pret Prezidija lēmuma mērķiem;

— otrkārt, Prezidija lēmums esot jāatzīst par nepiemērojamu vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principu pārkāpuma dēļ.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts tiesiskās drošības princips un ka nav paredzēti pārejas pasākumi:

— pirmkārt, ar Prezidija lēmumu esot pārkāpts tiesiskās drošības princips, jo tam prettiesiski esot piešķirts atpakaļejošs spēks.

— otrkārt, ar Prezidija lēmumu neesot ievērots tiesiskās drošības princips, jo tajā nav paredzēti pārejas pasākumi.

Vispārējās tiesas 2019. gada 20. septembra rīkojums – Trifolio-M u.c./EFSA**(Lieta T-675/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 413/78)

Tiesvedības valoda – angļu

Ceturtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 25, 21.1.2019.

Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra rīkojums – BigBen Interactive/EUIPO – natcon7 (“nacon”)**(Lieta T-287/19) ⁽¹⁾**

(2019/C 413/79)

Tiesvedības valoda – angļu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 220, 1.7.2019.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 20. septembra rīkojums – CupoNation/EUIPO (“Cyber Monday”)**(Lieta T-494/19) ⁽¹⁾**

(2019/C 413/80)

Tiesvedības valoda – vācu

Vispārējās tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 288, 26.8.2019.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV